நாலடியார்

#1
அறு–சுவை–உண்டி அமர்ந்து இல்லாள் ஊட்ட
மறு சிகை நீக்கி உண்டார்–உம் வறிஞர்–ஆய் ச்
சென்று இரப்பர் ஓர்–இடத்து க் கூழ் எனின் செல்வம் ஒன்று
உண்டாக வைக்கல்–பாற்று–அன்று

#2
துகள் தீர் பெரும்–செல்வம் தோன்றிய–க்–கால்–தொட்டு
பகடு நடந்த கூழ் பல்லார்–ஒடு உண்க
அகடு உற யார்–மாட்டும் நில்லாது செல்வம்
சகட–க்–கால்–போல வரும்

#3
யானை எருத்தம் பொலிய குடை–நிழல்–கீழ் ச்
சேனை–த்–தலைவர்–ஆய் ச் சென்றோர்–உம் ஏனை
வினை உலப்ப வேறு–ஆகி வீழ்வர் தாம் கொண்ட
மனையாள்–ஐ மாற்றார் கொள

#4
நின்றன–நின்றன–நில்லா என உணர்ந்து
ஒன்றின–ஒன்றின வல்லே–செயின் செய்க
சென்றன–சென்றன வாழ்நாள் செறுத்து உடன்
வந்தது–வந்தது கூற்று

#5
என்னுனும் ஒன்று தம்–கை–உற ப் பெற்ற–க்–கால்
பின்–ஆவது என்று பிடித்து இரார் முன்னே–
கொடுத்தார் உய–ப்–போவர் கோடு இல் தீ–க்–கூற்றம்
தொடுத்து ஆறு செல்லும் சுரம்

----
proofed and segmented by v.s.r

#6
இழைத்த நாள் எல்லை இகவா பிழைத்து ஒரீஇ
கூற்றம் குதித்து உய்ந்தார் ஈங்கு இல்லை ஆற்ற ப்
பெரும்-பொருள் வைத்தீர் வழங்குமின் நாளை த்
தழீஇம்-தழீஇம் தண்ணம்-படும்

#7
தோற்றம்-சால்-ஞாயிறு நாழி-ஆ வைகலும்
கூற்றம் அளந்து நும்-நாள் உண்ணும் ஆற்ற-
அறம்-செய்து அருள்-உடையீர்-ஆகுமின் யாரும்-
பிறந்தும்-பிறவாதார்-இல்

#8
செல்வர் யாம் என்று தாம் செல்வுழி எண்ணாத
புல்-அறிவாளர் பெரும்-செல்வம் எல்-இல்
கரும்-கொண்மூ வாய் திறந்த மின்னு-ப்-போல் தோன்றி
மருங்கு அற க் கெட்டு-விடும்

#9
உண்ணான் ஒளி நிறான் ஓங்கு-புகழ் செய்யான்
துன்ன-அருங்-கேளிர் துயர் களையான் கொன்னே
வழங்கான்-பொருள்-காத்து-இருப்பானேல் அஆ
இழந்தான் என்று எண்ண-ப்-படும்

#10
உடாஅது-உம் உண்ணாது-உம் தம்-உடம்பு செற்று-உம்
கெடாஅத நல்-அறம்-உம் செய்யார் கொடாஅது
வைத்து ஈட்டினார் இழப்பர் வான் தோய் மலைநாட
உய்த்து ஈட்டும் தேனீ க் கரி

----
proofed and segmented by v.s.r

#11
நரை வரும் என்று எண்ணி நல்-அறிவாளர்
குழவி-இடத்து-ஏ துறந்தார் புரை தீரா
மன்னா-இளமை மகிழ்ந்தார்-ஏ கோல் ஊன்றி
இன்னாங்கு எழுந்திருப்பார்

#12
நட்பு நார் அற்றன நல்லார்-உம் அஃகினார்
அற்பு-த்-தளை-உம் அவிழ்ந்தன உள்-காணாய்
வாழ்தல்-இன் ஊதியம் என்-உண்டாம் வந்தது-ஏ
ஆழ்-கலத்து-அன்ன-கலுழ்

#13
சொல் தளர்ந்து கோல் ஊன்றி சோர்ந்த நடையினர்-ஆய்
பல்-கழன்று பண்டம் பழி-காறும் இல்-செறிந்து
காம-நெறி படரும் கண்ணினார்-க்கு இல்லை-ஏ
ஏம-நெறி படரும் ஆறு

#14
தாழா தளரா தலை-நடுங்கா தண்டு-ஊன்றா
வீழா-இறக்கும் இவள்-மாட்டும் காழ்-இலா
மம்மர் கொள் மாந்தர்-க்கு அணங்கு-ஆகும் தன்-கை-க்-
கோல்
அம்-மனை-க்-கோல்-ஆகிய-ஞான்று

#15
எனக்கு-த்-தாய்-ஆகியாள் என்னை ஈங்கு இட்டு
தனக்கு-த்-தாய் நாடி-ஏ சென்றாள் தனக்கு-த்-தாய்-
ஆகியவள்-உம் அது-ஆனால் தாய் த் தாய் க் கொண்டு
ஏகும் அளித்து இ-வ்-உலகு

----
proofed and segmented by v.s.r

#16
வெறி அயர் வெங்-களத்து வேல்-மகன் பாணி
முறி ஆர் நறுங்-கண்ணி-முன்னர் த் தயங்க
மறி குளகு உண்டன்ன மன்னு-மகிழ்ச்சி
அறிவுடையாளர்-கண் இல்

#17
பனி படு சோலை ப் பயன்-மரம்-எல்லாம்
கனி உதிர்ந்து வீழ்ந்தற்று இளமை நனி-பெரிதும்
வேல்-கண்ணள் என்று இவள்-ஐ வெஃகன்மின் மற்று
இவள்-உம்
கோல்-கண்ணள்-ஆகும் குனிந்து

#18
பருவம் எனைத்து உள பல்-இன்-பால் ஏனை
இரு-சிகை-உம் உண்டீர்-ஓ என்று வரிசை-ஆல்
உள்-நாட்டம் கொள்ள-ப்-படுதல்-ஆல் யாக்கை-க்-கோள்
எண்ணார் அறிவு-உடையார்

#19
மற்று அறிவாம் நல்-வினை யாம்-இளையம் என்னாது
கைத்து-உண்டாம்-போழ்து-ஏ கரவாது அறம் செய்ம்மின்
முற்றி இருந்த கனி ஒழிய தீ வளி-ஆல்
நல்-காய் உதிர்தல்-உம்-உண்டு

#20
ஆள் பார்த்து உழலும் அருள்-இல்-கூற்று உண்மை-ஆல்
தோட்கோப்பு க் காலத்தால் கொண்டு உய்ம்மின் பீள்-
பிதுக்கி ப்
பிள்ளை-ஐ த் தாய் அலற க் கோடல்-ஆல் மற்று அதன்-
கள்ளம் கடை-ப்-பிடித்தல் நன்று

#21
மலை-மிசை த் தோன்றும் மதியம்-போல் யானை-த்-
தலை-மிசை க் கொண்ட குடையர் நிலம்-மிசை த்
துஞ்சினர் என்று எடுத்து த் தூற்ற-ப்-பட்டார்-அல்லால்
எஞ்சினர் இ-வ்-உலகத்து இல்

#22
வாழ்நாள்-கு அலகு-ஆ வயங்கு ஒளி-மண்டிலம்
வீழ்நாள்-படாஅது எழுதல்-ஆல் வாழ்நாள்
உலவா-முன் ஒப்புரவு ஆற்றுமின் யாரும்
நிலவார் நில-மிசை-மேல்

#23
மன்றம் கறங்க மண-ப்-பறை ஆயின
அன்று அவர்-க்கு ஆங்கே பிண-ப்-பறை-ஆய் பின்றை
ஒலித்தல்-உம் உண்டாம் என்று உய்ந்து போம் ஆறு-ஏ
வலிக்கும்-ஆம் மாண்டார் மனம்

#24
சென்று-ஏ எறிப ஒரு-கால் சிறு-வரை
நின்று-ஏ எறிப பறை-இன்-ஐ நன்று-ஏ-காண்
மு-க்-காலை க் கொட்டு-இன்-உள் மூடி தீ-க்-கொண்டு
எழுவர்
செத்தார்-ஐ ச் சாவார் சுமந்து

#25
கணம் கொண்டு சுற்றத்தார் கல்-ல்-என்று அலற
பிணம் கொண்டு காட்டு-உய்ப்பார் க் கண்டும் மணம்
கொண்டு ஈண்டு
உண்டு-உண்டு-உண்டு என்னும் உணர்வு-இன்-ஆன்
சாற்றும்-ஏ
டொண்-டொண்-டொண் என்னும் பறை

----
proofed and segmented by v.s.r

#26
நார் த் தொடுத்து ஈர்க்கில்—என் நன்று—ஆய்ந்து அடக்கில்—என்
பார்த்துழி ப் பெய்யில்—என் பல்லோர் பழிக்கில்—என்
தோல்—பை—உள் நின்று தொழில் அற—ச்—செய்து ஊட்டும்
கூத்தன் புற—ப்—பட்ட—க்—கால்

#27
படு மழை மொக்குள்—இன் பல்—கால்—உம் தோன்றி
கெடும் இது—ஓர்—யாக்கை என்று எண்ணி தடுமாற்றம்
தீர்ப்பேம் யாம் என்று உணரும் திண்—அறிவாளர்—ஐ
நேர்ப்பார் யார் நீள்—நிலத்தின்—மேல்

#28
யாக்கை—ஐ யாப்பு—உடைத்து—ஆ ப் பெற்றவர் தாம்—பெற்ற—
யாக்கை—ஆல் ஆய பயன் கொள்க யாக்கை
மலை ஆடும் மஞ்சு—போல் தோன்றி மற்று—ஆங்கே
நிலையாது நீத்து—விடும்

#29
புல்—நுனி—மேல் நீர்—போல் நிலையாமை என்று எண்ணி
இன்னினி—ஏ செய்க அறவினை இன்னினி—ஏ
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் தன்—கேள் அலற ச்
சென்றான் என—ப்—படுதல்—ஆல்

#30
கேளாதே—வந்து கிளைகள்—ஆய் இல்—தோன்றி
வாளாதே—போவர்—ஆல் மாந்தர்—கள் வாளாதே
சேக்கை மரன் ஒழிய ச் சேண் நீங்கு புள்—போல
யாக்கை தமர்—க்கு ஒழிய நீத்து

#31
அகத்து-ஆர்-ஏ-வாழ்வார் என்று அண்ணுந்து நோக்கி
புக-த்-தாம்-பெருஅர் புறங்கடை பற்றி
மிக-த்-தாம்-வருந்தி இருப்பர்-ஏ மேலை த்
தவத்தால் தவம் செய்யாதார்

#32
ஆவாம்-நாம் ஆக்கம் நசைஇ அறம் மறந்து
போவாம்-நாம் என்னு புலை நெஞ்சு-ஏ ஓவாது
நின்று உஞற்றி வாழ்தி எனினும் நின்-வாழ்நாள்-கள்
சென்றன செய்வது உரை

#33
வினை-ப்-பயன் வந்த-க்-கால் வெய்ய-உயிரா
மனத்தின் அழியும்-ஆம்-பேதை நினைத்து அதன்-ஐ த்
தொல்லையது என்று உணர்வார்-ஏ தடுமாற்றத்து
எல்லை இகந்து ஒருவுவார்

#34
அரும்-பெறல்-யாக்கை-ஐ ப் பெற்ற பயத்தால்
பெரும்-பயன்-உம் ஆற்ற-ஏ-கொள்க கரும்பு ஊர்ந்த
சாறு-போல் சால-உம் பின்-உதவி மற்று அதன்-
கோது-போல் போகும் உடம்பு

#35
கரும்பு ஆட்டி கட்டி சிறு-காலை க் கொண்டார்
துரும்பு எழுந்து வேம்-கால் துயர் ஆண்டு உழவார்
வருந்தி உடம்பு-இன்-பயன் கொண்டார் கூற்றம்
வரும்-கால் பரிவது-இலர்

----
proofed and segmented by v.s.r

#36
இன்று-கொல் அன்று-கொல் என்று-கொல் என்னாது
பின்றை-ஏ நின்றது கூற்றம் என்று எண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை ஒல்லும்-வகை-ஆல்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்

#37
மக்கள்-ஆல்-ஆய-பெரும்-பயன்-உம் ஆயும்-கால்
எ-த்-துணை-உம் ஆற்ற-ப்-பல ஆனால் தொக்க
உடம்பு-இன்-கு-ஏ ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது உம்பர் க்
கிடந்து உண்ண-ப்-பண்ண-ப்-படும்

#38
உறக்கும்-துணையது-ஓர்-ஆலம்-வித்து ஈண்டி
இறப்ப நிழல் பயந்தாஅங்கு அற-ப்-பயன்-உம்
தான் சிறிது ஆயினும் தக்கார்-கை-ப்-பட்ட-க்-கால்
வான் சிறிது-ஆ ப் போர்த்து-விடும்

#39
வைகலும் வைகல் வர-க்-கண்டும் அஃது உணரார்
வைகலும் வைகல்-ஐ வைகும் என்று இன்புறுவர்
வைகலும் வைகல் தம்-வாழ்நாள்-மேல் வைகுதல்
வைகல்-ஐ-வைத்து-உணராதார்

#40
மான-அரும்-கலம் நீக்கி இரவு என்னும்
ஈன-இளிவு-இன்-ஆல் வாழ்வேன்-மன் ஈனத்தால்
ஊட்டிய-க்-கண்-உம் உறுதி சேர்ந்து இ-வ்-உடம்பு
நீட்டித்து நிற்கும் எனின்

#41
மா—க்—கேழ்—மட—நல்லாய் என்று அரற்றும் சான்றவர்
நோக்கார்—கொல் நொய்யது—ஓர்—துச்சில்—ஐ யாக்கை—க்கு
ஓர்—
ஈ—ச்—சிறகு—அன்னது—ஓர்—தோல் அறினும் வேண்டும்—ஏ
காக்கை—கடிவது—ஓர்—கோல்

#42
தோல்—போர்வை—மேல்—உம் துளை—பல—ஆய் பொய்—ம்—
மறைக்கும்
மீ—ப்—போர்வை மாட்சித்து உடம்பு ஆனால் மீ—ப்—போர்வை
பொய்—ம்—மறையா காமம் புகலாது மற்று அதன்—ஐ ப்
பைம்—மறி—ஆ ப் பார்க்க—ப்—படும்

#43
தக்கோலம் தின்று தலை—நிறைய ப் பூ ச் சூடி
பொய்—க்—கோலம் செய்ய ஒழியும்—ஏ எ—க்—கால்—உம்
உண்டி வினையுள் உறைக்கும் என ப் பெரியோர்
கண்டு கை—விட்ட மயல்

#44
தெள்—நீர்—க்—குவளை பொரு கயல் வேல் என்று
கண் இல் புன்—மாக்கள் கவற்ற—விடுவென்—ஓ
உள்—நீர் களைந்த—க்—கால் நுங்கு சூன்றிட்டன்ன
கண்—நீர்மை கண்டு ஒழுகுவேன்

#45
முல்லை முகை முறுவல் முத்து என்று இவை பிதற்றும்
கல்லா ப் புன்—மாக்கள் கவற்ற—விடுவென்—ஓ
எல்லாரும் காண புறங்காட்டு உதிர்ந்து உக்க
பல்—என்பு கண்டு ஒழுகுவேன்

#46
குடர்-உம் கொழு-வ்-உம் குருதி-உம் என்பு-உம்
தொடர்-உம் நரம்பு-ஒடு தோல்-உம் இடை-இடை-ஏ-
வைத்த தடி-உம் வழும்பு-உம் ஆம் மற்று இவற்றுள்
எ-த்-திறத்தாள் ஈர்ங்கோதையாள்

#47
ஊறி உவர்-த்-தக்க ஒன்பது-வாய்-ப்-புலன்-உம்
கோதி க் குழம்பு அலைக்கும் கும்பத்தை பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளாய் என்னும் மீ-ப்-போர்த்த
கரும்-தோல்-ஆல் கண்-விளக்க-ப்-பட்டு

#48
பண்டம் அறியார் படு சாந்து-உம் கோதை-உம்
கண்டு பாராட்டுவார் கண்டிலர்-கொல் மண்டி ப்
பெடை-ச்-சேவல் வன்-கழுகு பேர்த்து-இட்டு க் குத்தல்
முடை-ச்-சாகாடு அச்சு இற்றுழி

#49
கழிந்தார்-இடு-தலை கண்டார் நெஞ்சு உட்க
குழிந்து ஆழ்ந்த கண்ண-வ்-ஆய் த் தோன்றி ஒழிந்தார்-ஐ
போற்றி நெறி நில்-மின் இற்று-இதன்-பண்பு என்று
சாற்றும்-கொல் சால-ச்-சிரித்து

#50
உயிர்-போயார் வெண்-தலை உட்க ச் சிரித்து
செயிர் தீர்க்கும் செம்மாப்பவர்-ஐ செயிர் தீர்ந்தார்
கண்டு இற்று-இதன்-வண்ணம் என்பதனால் தம்மை ஓர்-
பண்டத்துள் வைப்பது இலர்

proofed and segmented by v.s.r

#51
விளக்கு ப் புக இருள் மாய்ந்தாங்கு ஒருவன்
தவத்தின்-முன் நில்லாது-ஆம் பாவம் விளக்கு நெய்
தேய்விடத்து ச் சென்று இருள் பாய்ந்தாங்கு நல்-வினை
தீர்விடத்து நிற்கும்-ஆம் தீது

#52
நிலையாமை நோய் மூப்பு சாக்காடு என்று எண்ணி
தலை-ஆயார் தம்-கருமம் செய்வார் தொலைவு-இல்லா ச்
சத்தம்-உம் சோதிடம்-உம் என்று ஆங்கு இவை பிதற்றும்
பித்தர்-இன்-பேதையார் இல்

#53
இல்லம் இளமை எழில் வனப்பு மீ-க்-கூற்றம்
செல்வம் வலி என்று இவை-எல்லாம் மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலை-ஆயார் தாம் உய்ய-க்-கொண்டு

#54
துன்பம் பல-நாள் உழந்தும் ஒரு-நாளை
இன்பம்-ஏ காமுறுவர் ஏழையார் இன்பம்
இடை-தெரிந்து இன்னுமை நோக்கி மனை-ஆறு
அடைவு ஒழிந்தார் ஆன்று-அமைந்தார்

#55
கொன்னே-கழிந்தன்று இளமை-உம் இன்னே
பிணி-ஒடு மூப்பு-உம் வரும்-ஆல் துணிவு ஒன்றி
என்னொடு சூழாது எழு நெஞ்சு-ஏ போதி-ஓ
நல்-நெறி சேர நமக்கு

#56
மாண்ட குணத்தொடு மக்கள்-பேறு இல் எனினும்
பூண்டான் கழித்தல்-கு அருமை-ஆல் பூண்ட
மிடி என்னும் காரணத்தின் மேல்-முறை-க்-கண்-ஏ
கடி என்றார் கற்று-அறிந்தார்

#57
ஊக்கி த் தாம் கொண்ட விரதங்கள் உள் உடைய
தாக்க-அரும்-துன்பங்கள் தாம் தலை-வந்த-க்-கால்
நீக்கி நிறூஉம் உரவோர்-ஏ நல்-ஒழுக்கம்
காக்கும் திருவத்தவர்

#58
தம்மை இகழ்ந்தமை தாம் பொறுப்பது அன்றி மற்று
எம்மை இகழ்ந்த வினை-ப்-பயத்தான் உம்மை
எரி-வாய் நிரயத்து வீழ்வர்-கொல் என்று
பரிவதூஉம் சான்றோர் கடன்

#59
மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என ப் பேர்-பெற்ற
ஐ-வாய-வேட்கை அவா-இன்-ஐ கை வாய்
கலங்காமல் காத்து உய்க்கும் ஆற்றல்-உடையான்
விலங்காது வீடு-பெறும்

#60
துன்பம்-ஏ மீதூர-க்-கண்டும் துறவு-உள்ளார்
இன்பம்-ஏ காமுறுவர் ஏழையார் இன்பம்
இசை-தொறும் மற்று அதன்-இன்னாமை நோக்கி
பசைதல் பரியாது-ஆம்-மேல்

#61
மதித்து இறப்பார்-உம் இறக்க மதியார்
மிதித்து இறப்பார்-உம் இறக்க மிதித்து ஏறி
ஈ-உம் தலை-மேல் இருத்தல்-ஆல் அஃது அறிவார்

----
proofed and segmented by v.s.r

காயும் கதம்–இன்மை நன்று

#62
தண்டா ச் சிறப்பு–இன் தம்–இன்னுயிர்–ஐ த் தாங்காது
கண்டுழி–எல்லாம் துறப்ப–ஒ மண்டி
அடி பெயராது ஆற்ற இளி–வந்த–போழ்து–இன்
முடிகிற்கும் உள்ளத்தவர்

#63
காவாது ஒருவன் தன்–வாய் திறந்து சொல்லும் சொல்
ஓவாதே தம்மை ச் சுடுதல்–ஆல் ஓவாதே
ஆய்ந்து அமைந்த கேள்வி அறிவு–உடையார் எ–ஞ்–
ஞான்றும்
காய்ந்து அமைந்த சொல்லார் கறுத்து

#64
நேர்த்து நிகர் அல்லார் நீர்–அல்ல சொல்லிய–க்–கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் ஓர்த்து அதன்–ஐ
உள்ளத்தான் உள்ளி உரைத்து உராய் ஊர் கேட்ப
துள்ளி தூண்–முட்டும்–ஆம்–கீழ்

#65
இளையான் அடக்கம் அடக்கம் கிளை–பொருள்–
இல்லான் கொடை–ஏ கொடை–ப்–பயன் எல்லாம்
ஒறுக்கும் மதுகை–உரன் உடையாளன்
பொறுக்கும் பொறை–ஏ பொறை

#66
கல் எறிந்தன்ன கயவர் வாய் இன்னு–ச்–சொல்
எல்லாரும் காண ப் பொறுத்து உய்ப்பர் ஒல்லை
இடு நீற்றால் பை–அவிந்த நாகம்–போல் தம்–தம்
குடிமை–ஆன் வாதிக்க–ப்–பட்டு

#67
மாற்றார்—ஆய் நின்று தம் மாறு ஏற்பார்—க்கு ஏலாமை
ஆற்றாமை என்னார் அறிவு—உடையார் ஆற்றாமை
நேர்த்து இன்னா மற்று அவர் செய்த—க்—கால் தாம் அவர்—ஐ-
ப்
பேர்த்து இன்னா செய்யாமை நன்று

#68
நெடுங்—காலம் ஓடினும் நீசர் வெகுளி
கெடும்—காலம்—இன்றி ப் பரக்கும் அடும்—காலை
நீர் கொண்ட வெப்பம் போல் தான்—ஏ தணியும்—ஏ
சீர்—கொண்ட சான்றோர் சினம்

#69
உபகாரம் செய்ததனை ஓராதே தம்—கண்
அபகாரம் ஆற்ற ச் செயினும் உபகாரம்
தாம்—செய்வது—அல்லால் தவற்றினால் தீங்கு ஊக்கல்
வான் தோய் குடி—ப்—பிறந்தார்—க்கு இல்

#70
கூர்த்து நாய் கௌவி க் கொள க் கண்டும் தம்—வாய்—ஆல்
பேர்த்து நாய் கௌவினார் ஈங்கு இல்லை நீர்த்து அன்றி க்
கீழ்—மக்கள் கீழ்—ஆய சொல்லிய—க்—கால் சொல்ப—வ்—ஓ
மேன்—மக்கள் தம்—வாய்—ஆல் மீட்டு

#71
கோதை அருவி க் குளிர் வரை நல்நாட
பேதை—ஓடு யாதும் உரையற்க பேதை
உரைக்கின் சிதைந்து உரைக்கும் ஒல்லும்—வகை—ஆல்
வழுக்கி க் கழிதல்—ஏ நன்று

#72
நேர்—அல்லார் நீர்—அல்ல சொல்லிய—க்—கால் மற்று அது
தாரித்திருத்தல் தகுதி மற்று—ஓரும்

புகழ்மை-ஆ க் கொள்ளாது பொங்கு நீர் ஞாலம்
சமழ்மை-ஆ க் கொண்டு-விடும்

#73
காதலார் சொல்லும் கடும்-சொல் உவந்து உரைக்கும்
ஏதிலார் இன்-சொல்-இன் தீது-ஆம்-ஓ போது-எலாம்
மாதர்-வண்டு ஆர்க்கும் மலி கடல் தண்-சேர்ப்ப
ஆவது அறிவார் ப் பெறின்

#74
அறிவது அறிந்து அடங்கி அஞ்சுவது அஞ்சி
உறுவது உலகு உவப்ப ச் செய்து பெறுவதனால்
இன்புற்று வாழும் இயல்பு உடையார் எ-ஞ்-ஞான்றும்
துன்புற்று வாழ்தல் அரிது

#75
வேற்றுமை-இன்றி க் கலந்து இருவர் நட்ட-க்-கால்
தேற்றா ஒழுக்கம் ஒருவன்-கண் உண்டாயின்
ஆற்றும்-துணை-உம் பொறுக்க பொறான்-ஆயின்
தூற்றாதே தூர-விடல்

#76
இன்னா செயினும் இனிய ஒழிக என்று
தன்னை-ஏ தான் நோவின்-அல்லது துன்னி க்
கலந்தார்-ஐ க் கை-விடுதல் கானக-நாட
விலங்கு-இன்-கு-உம் விள்ளல் அரிது

#77
பெரியார் பெரு-நட்பு க் கோடல் தாம்-செய்த-
அரிய பொறுப்ப என்று-அன்றே அரியர்-ஓ
ஒல்-என்-அருவி உயர்-வரை நல்-நாட
நல்ல-செய்வார்-க்கு த் தமர்

----
proofed and segmented by v.s.r

#78
வற்றி மற்று ஆற்ற-ப்-பசிப்பினும் பண்பு-இலார்-க்கு
அற்றம் அறிய உரையற்க அற்றம்
மறைக்கும் துணையார்-க்கு உரைப்ப-வ்-ஏ தம்மை த்
துறக்கும் துணிவு-இலாதார்

#79
இன்பம் பயந்தாங்கு இழிவு தலை-வரினும்
இன்பத்தின்-பக்கம் இருந்தைக்க இன்பம்
ஒழியாமை கண்டாலும் ஓங்கு-அருவி-நாட
பழி-ஆகா-ஆறு-ஏ தலை

#80
தான் கெடினும் தக்கார் கேடு எண்ணற்க தன்-உடம்பு-இன்-
ஊன் கெடினும் உண்ணுர் கைத்து உண்ணற்க வான் கவிந்த
வையகம்-எல்லாம் பெறினும் உரையற்க
பொய்-ஓடு இடை மிடைந்த சொல்

#81
அச்சம் பெரிது-ஆல் அதற்கு இன்பம் சிற்றளவு-ஆல்
நிச்சல் நினையும்-கால் கோ-க்-கொலை-ஆல் நிச்சலும்
கும்பி-க்கு-ஏ கூர்த்த வினை-ஆல் பிறன்-தாரம்
நம்பற்க நாண்-உடையார்

#82
அறம் புகழ் கேண்மை பெருமை இ-ந்-நான்கு-உம்
பிறன்-தாரம் நச்சுவார் ச் சேரா பிறன்-தாரம்
நச்சுவார் ச் சேரும் பகை பழி பாவம் என்று
அச்சத்தோடு இ-ந்-நால்-பொருள்

proofed and segmented by v.s.r

#83
புக்க—இடத்து அச்சம் போதரும்—போது அச்சம்
துய்க்கும்—இடத்து அச்சம் தோன்றுமை—க்—காப்பு அச்சம்
எ—க்—கால்—உம் அச்சம் தரும்—ஆல் எவன்—கொலோ
உட்கான் பிறன்—இல் புகல்

#84
காணின் குடி—ப்—பழி—ஆம் கை—உறின் கால்—குறையும்
ஆண்—இன்மை செய்யும்—கால் அச்சம்—ஆம் நீள்—நிரய—த்—
துன்பம் பயக்கும்—ஆல் துச்சாரி நீ கண்ட
இன்பம் எனக்கு எனைத்து—ஆல் கூறு

#85
செம்மை—ஒன்று—இன்றி சிறியார்—இனத்தர்—ஆய்
கொம்மை—வரி—முலையாள் தோள் மரீஇ உம்மை
வலி—ஆல் பிறர்—மனை—மேல் சென்றார்—ஏ இம்மை
அலி—ஆகி ஆடி—உண்பார்

#86
பல்லார் அறிய ப் பறை அறைந்து நாள் கேட்டு
கல்யாணம் செய்து கடி—புக்க மெல்—இயல்
காதல் மனையாள்—உம் இல்லாள்—ஆ என்—ஒருவன்
ஏதில்—மனையாள்—ஐ நோக்கு

#87
அம்பல் அயல் எடுப்ப அஞ்சி த் தமர் பரீஇ
வம்பலன் பெண் மரீஇ மைந்துற்று நம்பும்
நிலைமை இல் நெஞ்சத்தான் துப்புரவு பாம்பு—இன்—
தலை நக்கியன்னது—உடைத்து
#88
பரவா வெளிப்படா பல்லோர்—கண் தங்கா
உரவோர்—கண் காம—நோய் ஓஒ கொடிது—ஏ
விரவார்—உள் நாணு—ப்—படல் அஞ்சி யாதும்
உரையாது உள்—ஆறி—விடும்

#89
அம்பு—உம் அழல்—உம் அவிர்—கதிர்—ஞாயிறு—உம்
வெம்பி ச் சுடினும் புறம்—சுடும் வெம்பி க்
கவற்றி மனத்தை ச் சுடுதல்—ஆல் காமம்
அவற்றினும் அஞ்ச—ப்—படும்

#90
ஊர்—உள் எழுந்த உரு—கெழு—செந்—தீ—க்கு
நீர்—உள் குளித்தும் உயல்—ஆகும் நீர்—உள்
குளிப்பினும் காமம் சுடும்—ஏ குன்று ஏறி
ஒளிப்பினும் காமம் சுடும்

#91
இல்லா—இடத்து—உம் இயைந்த—அளவு—இன்—ஆல்
உள்ள—இடம்—போல் பெய்து உவந்து மெல்ல க்
கொடை—ஒடு பட்ட குணன்—உடை மாந்தர்—க்கு
அடையா—வ்—ஆம் ஆண்டை க் கதவு

#92
முன்னர்—ஏ சாம்—ஞள் முனி—தக்க மூப்பு உள
பின்னர்—உம் பீடு அழிக்கும் நோய் உள கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்து உண்மின் யாதும்
கரவன்மின் கைத்து—உண்டாம்—போழ்து

#93
நடுக்கு—உற்று த் தன்—சேர்ந்தார் துன்பம் துடையார்
கொடுத்து த் தான் துய்ப்பினும் ஈண்டும்—கால் ஈண்டும்
மிடுக்கு—உற்று ப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினை உலந்த—க்—கால்

#94
இம்மி—அரிசி—த்—துணையானும் வைகலும்
நும்மில்—இயைவ கொடுத்து உண்மின் நும்மை க்

கொடாஅதவர் என்பர் குண்டு-நீர் வையத்து
அடாஅ அடுப்பினவர்

#95
மறுமை-உம் இம்மை-உம் நோக்கி ஒருவன்-கு
உறும் ஆறு இயைவ கொடுத்தல் வறுமை-ஆல்
ஈதல் இசையாது எனினும் இரவாமை
ஈதல் இரட்டி உறும்

#96
நடு-ஊர்-உள் வேதிகை சுற்று-க்-கோள் புக்க
படு-பனை-அன்னர் பலர் நச்ச வாழ்வார்
குடி-கொழுத்த-க்-கண்-உம் கொடுத்து உண்ணு மாக்கள்
இடு-காட்டுள் ஏற்றை-ப்-பனை

#97
பெயல்-பால் மழை-பெய்யா-க்-கண்-உம் உலகம்
செயல்-பால செய்யா-விடினும் கயல் புலால்
புன்னை கடியும் பொரு-கடல்-தண்-சேர்ப்ப
என்னை-உலகு-உய்யும்-ஆறு

#98
ஏற்ற கை மாற்றுமை என்னுனும் தாம் வரையாது
ஆற்றுதார்-க்கு ஈவது-ஆம் ஆண்-கடன் ஆற்றின்
மலி-கடல்-தண்-சேர்ப்ப மாறு ஈவார்-க்கு ஈதல்
பொலி-கடன் என்னும் பெயர்த்து

#99
இறப்ப-ச்-சிறிது என்னுது இல்-என்னுது என்றும்
அற-ப்-பயன் யார்-மாட்டும் செய்க முறை ப் புதவு-இன்
ஐயம் புகூஉம் தவசி கடிஞை-போல்
பைய நிறைத்து-விடும்

#100
கடிப்பு இகு கண் முரசம் காதத்தோர் கேட்பர்
இடித்து முழங்கியது ஓர்-யோசனையோர் கேட்பர்
அடுக்கிய மூ-உலகு-உம் கேட்கும்-ஏ சான்றோர்
கொடுத்தார் என-ப்-படும்-சொல்

#101
பல்-ஆ-வ்-உள் உய்த்து-விடினும் குழ-க்-கன்று
வல்லது-ஆம் தாய் நாடி க் கோடல்-ஐ தொல்லை-ப்-
பழ-வினை-உம் அன்ன-தகைத்து-ஏ தன்-செய்த-
கிழவன்-ஐ நாடி க் கொளல்-கு

#102
உரு-வ்-உம் இளமை-ய்-உம் ஒண்-பொருள்-உம் உட்கும்
ஒரு-வழி நில்லாமை கண்டும் ஒரு-வழி
ஒன்றே-ய்-உம்-இல்லாதான் வாழ்க்கை உடம்பு-இட்டு
நின்று வீழ்ம்-தக்கது-உடைத்து

#103
வளம்-பட வேண்டாதார்-யார் யாரும்-இல்லை
அளந்தன போகம் அவர்-அவர் ஆற்றான்
விளங்காய் திரட்டினார் இல்லை களங்கனி-ஐ க்
கார்-என-ச்-செய்தார்-உம்-இல்

#104
உறல்-பால நீக்கல் உறுவர்-க்கு-உம் ஆகா
பெறல்-பால்-அனைய-வ்-உம் அன்ன-ஆம் மாரி
வறப்பின் தருவார்-உம் இல்லை அதன்-ஐ ச்
சிறப்பின் தணிப்பார்-உம் இல்

----
proofed and segmented by v.s.r

#105
திணை-த்-துணையர் ஆகி தம் தேசு உள்-அடக்கி
பனை-த்-துணையார் வைகலும் பாடு அழிந்து வாழ்வர்
நினைப்ப-க்-கிடந்தது எவன்-உண்டாம் மேலை
வினை-ப்-பயன்-அல்லால் பிற

#106
பல்-ஆன்ற-கேள்வி-ப்-பயன் உணர்வார் வீயவும்
கல்லாதார் வாழ்வது அறிதிர்-ஏல் கல்லாதார்
சேதனம் என்னும் அ-ச்-சேறு அகத்து-இன்மை-ஆல்
கோது என்று கொள்ளாது-ஆம் கூற்று

#107
இடும்பை-கூர்-நெஞ்சத்தார்-எல்லாரும் காண
நெடுங்-கடை நின்று உழல்வது-எல்லாம் அடும்பம்-பூ
அன்னம் கிழிக்கும் அலை-கடல்-தண்-சேர்ப்ப
முன்னை-வினை ஆய்-விடும்

#108
அறியார்-உம் அல்லர் அறிவது அறிந்தும்
பழி-ஒடு பட்டவை செய்தல் வளி ஓடி
நெய்தல் நறவு உயிர்க்கும் நீள்-கடல்-தண்-சேர்ப்ப
செய்த-வினை-ஆன் வரும்

#109
ஈண்டு-நீர் வையத்துள் எல்லாரும் எள்-துணை-உம்
வேண்டார்-மன் தீய விழைப-மன் நல்லவை
வேண்டினும்-வேண்டா-விடினும் உறல்-பால
தீண்டா-விடுதல் அரிது

#110
சிறுகா பெருகா முறை பிறழ்ந்து வாரா
உறு-காலத்து ஊற்று ஆகா ஆம்-இடத்து-ஏ ஆகும்
சிறு-காலை ப் பட்ட பொறி-உம் அதனால்
இறு காலத்து என்னை-பரிவு

#111
இசையா ஒரு-பொருள் இல்-என்றல் யார்க்கும்
வசை அன்று வையத்து இயற்கை நசை அழுங்க
நின்று ஓடி ப் பொய்த்தல் நிரை தொடீஇ செய்-ந-நன்றி
கொன்றார்-இன் குற்றம் உடைத்து

#112
தக்கார்-உம் தக்கவர்-அல்லார்-உம் தம்-நீர்மை
எ-க்-கால்-உம் குன்றல்-இலர்-ஆவர் அக்காரம்
யாவர்-ஏ தின்னினும் கையாது-ஆம் கைக்கும்-ஆம்
தேவர்-ஏ தின்னினும் வேம்பு

#113
கால் ஆடு-போழ்தில் கழி கிளைஞர் வானத்து-
மேல்-ஆடும் மீன்-இன் பலர்-ஆவர் ஏலா
இடர் ஒருவர் உற்ற-க்-கால் ஈர்ங்-குன்ற-நாட
தொடர்பு-உடையேம் என்பார் சிலர்

#114
வடு-இலா வையத்து மன்னிய மூன்று-இல்-
நடுவணது எய்த இரு-தலை-உம் எய்தும்
நடுவணது எய்தாதான் எய்தும் உலை-ப்-பெய்து
அடுவது-போலும் துயர்

proofed and segmented by v.s.r

#115
நல்–ஆ–வ்–இன் கன்று–ஆயின் நாகு–உம் விலை–பெறு}உம்
கல்லார்–ஏ ஆயினும் செல்வர் வாய்–ச்–சொல் செல்லும்
புல்–ஈர–ப்–போழ்தின் உழவு–ஏ–போல் மீது–ஆடி
செல்லா–வ்–ஆம் நல்கூர்ந்தார் சொல்

#116
இடம்–பட மெய்–ஞ்–ஞானம் கற்பினும் என்றும்
அடங்காதார் என்றும் அடங்கார் தடங்கண்ணாய்
உப்பு–ஒடு நெய் பால் தயிர் காயம் பெய்து அடினும்
கைப்பு அறு பேய்–ச்–சுரை–ய்–இன்–காய்

#117
தம்மை இகழ்வார்–ஐ த் தாம் அவர்–இன்–முன் இகழ்க
என்னை–அவர்–ஒடு–பட்டது புன்னை
விறல் பூ–ங்–கமழ்–கானல் வீங்கு–நீர்–ச்–சேர்ப்ப
உறல்–பால யார்க்கும் உறும்

#118
ஆ வேறு–உருவின ஆயினும் ஆ பயந்த
பால் வேறு–உருவின அல்ல–வ்–ஆம் பால்–போல்
ஒரு–தன்மைத்து ஆகும் அறம் நெறி ஆ–போல்
உருவு–பல கொளல் ஈங்கு

#119
யாஅர் உலகத்து ஓர்–சொல்–இல்லார் தேரும்–கால்
யாஅர் உபாயத்தின் வாழாதார் யாஅர்
இடை–ஆக இன்னுதது எய்தாதார் யாஅர்
கடை–போக ச் செல்வம் உய்த்தார்

proofed and segmented by v.s.r

#120
தாம் செய் வினை—அல்லால் தம்மொடு செல்வது மற்று
யாங்கணும் தேரின் பிறிது இல்லை ஆங்கு த் தாம்
போற்றி ப் புனைந்த உடம்பு—உம் பயன்—இன்று—ஏ
கூற்றம் கொண்டு ஓடும்—பொழுது

#121
துக்கத்துள் தூங்கி துறவின்—கண் சேர்கலா
மக்கல்—பிணத்த சுடுகாடு தொக்க—
விலங்கு—இன்—கு—உம் புள்—இன்—கு—உம் கடு—ஏ புலம்—
கெட்ட
புல்லறிவாளர் வயிறு

#122
இரும்பு ஆர்க்கும் காலர்—ஆய் ஏதிலாளர்—க்கு ஆள்—ஆய்
கரும்பு ஆர் கழனி—உள் சேர்வர் சுரும்பு ஆர்க்கும்
காட்டுள்—ஆய் வாழும் சிவல்—உம் குறும்பூழ்—உம்
கூட்டுள்—ஆய் க் கொண்டு வைப்பார்

#123
அக்கு—ஏ—போல் அங்கை ஒழிய விரல்—அழுகி
துக்க—த்—தொழுநோய் எழுப—வ்—ஏ அ—க்—கால்
அலவன்—ஐ க் காதலித்து க் கால் முரித்து த் தின்ற
பழவினை வந்து அடைந்த—க்—கால்

#124
நெருப்பு அழல் சேர்ந்த—க்—கால் நெய்—போல்வது}உம்
எரிப்ப ச் சுட்டு எவ்வ—நோய் ஆக்கும் பரப்ப க்
கொடுவினையர் ஆகுவர் கோடார்—உம் கோடி க்
கடுவினையர் ஆகியார் ச் சார்ந்து

#125
பெரியவர் கேண்மை பிறை—போல நாளும்
வரிசை—வரிசை—ஆ நந்தும் வரிசை—ஆல்

வான்–ஊர்–மதியம்–போல் வைகலும் தேயும்–ஏ
தான்–ஏ சிறியார் தொடர்பு

#126
சான்றோர் என மதித்து ச் சார்ந்தாய்–மன் சார்ந்தாய்–க்கு ச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்–கண் இல்–ஆயின் சார்ந்தோய்–
கேள்
சாந்து அகத்து உண்டு என்று செப்பு த் திறந்து ஒருவன்
பாம்பு–கண்டன்னது–உடைத்து

#127
யாஅர் ஒருவர் ஒருவர் தம் உள்ளத்தை த்
தேரும் துணைமை–உடையவர் சாரல்
கன–மணி நின்று இமைக்கும் நாட கேள் மக்கள்
மனம்–வேறு செய்கை–உம்–வேறு

#128
உள்ளத்தால் நள்ளாது உறுதி–த்–தொழிலர்–ஆய்
கள்ளத்தால் நட்டார் கழி–கேண்மை தெள்ளி ப்
புனல் செதும்பு நின்று அலைக்கும் பூ–ங்–குன்ற–நாட
மனத்து–க்–கண் மாசு–ஆய்–விடும்

#129
ஒக்கிய ஒள்–வாள் தன்–ஒன்னார்–கை–ப்–பட்ட–க்–கால்
ஊக்கம் அழிப்பதூஉம் மெய் ஆகும் ஆக்கம்
இருமை–உம் சென்று சுடுதல்–ஆல் நல்ல–
கருமம்–ஏ கல்லார்–கண் தீர்வு

#130
மனை–ப்–பாசம் கைவிடாய் மக்கள்–கு என்று ஏங்கி
எனைத்து–ஊழி வாழ்தி–ஓ நெஞ்சு–ஏ எனைத்தும்
சிறு–வரை–ஏ ஆயினும் செய்த–நன்று–அல்லால்
உறு–பயன்–ஓ–இல்லை உயிர்க்கு

proofed and segmented by v.s.r

#131
குஞ்சி–அழகு–உம் கொடுந்–தானை–க்–கோட்டு–அழகு–உம்
மஞ்சள்–அழகு–உம் அழகு–அல்ல நெஞ்சத்து
நல்லம் யாம் என்னும் நடுவு–நிலைமை–ஆல்
கல்வி–அழகு–ஏ அழகு

#132
இம்மை பயக்கும்–ஆல் ஈய–க்–குறைவு–இன்று–ஆல்
தம்மை–விளக்கும்–ஆல் தாம் உளர்–ஆ க் கேடு–இன்று–ஆல்
எம்மை–உலகத்து–உம் யாம்–காணேம் கல்வி–போல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து

#133
களர்–நிலத்து ப் பிறந்த உப்பு–இன்–ஐ ச் சான்றோர்
விளை–நிலத்து நெல்–இன் விழுமிது–ஆ க் கொள்வர்
கடை–நிலத்தோர்–ஆயினும் கற்று–அறிந்தோர்–ஐ த்
தலை–நிலத்து வைக்க–ப்–படும்

#134
வைப்புழி க் கோட்படா வாய்த்து ஈயின் கேடு–இல்லை
மிக்க–சிறப்பு–இன் அரசர் செறின் வவ்வார்
எச்சம் என ஒருவன் மக்கள்–கு ச் செய்வன
விச்சை மற்று–அல்ல–பிற

#135
கல்வி கரை–இல கற்பவர் நாள்–சில
மெல்ல–நினைக்கின் பிணி–பல தெள்ளிதின்
ஆராய்ந்து அமைவு–உடைய கற்ப–வ்–ஏ நீர்–ஒழிய ப்
பால் உண் குருகு–இன் தெரிந்து

#136
தோணி இயக்குவான் தொல்லை—வருணத்து
காணின் கடை—ப்—பட்தான் என்று இகழார் காணுய்
அவன் துணை—ஆ ஆறு போய்—அற்று—ஏ நூல் கற்ற
மகன் துணை—ஆ நல்ல—கொளல்

#137
தவல்—அரும்—தொல்—கேள்வி—த்—தன்மை—உடையார்
இகல்—இலர் எஃகு—உடையார் தம்முள் குழீஇ
நகல்—இன் இனிது—ஆயின் காண்பாம் அகல்—வானத்து—
உம்பர் உறைவார் பதி

#138
கனை—கடல்—தண்—சேர்ப்ப கற்று—அறிந்தார் கேண்மை
நுனி—இன் கரும்பு தின்றற்று—ஏ நுனி நீக்கி த்
தூர்—இன் தின்றன்ன—தகைத்து—அரோ பண்பு—இலா—
ஈரம்—இலாளர் தொடர்பு

#139
கல்லார்—ஏ—ஆயினும் கற்றூர்—ஐ ச் சேர்ந்து ஒழுகின்
நல்—அறிவு நாளும் தலை—ப்—படுவர் தொல்—சிறப்பு—இன்
ஒள்—நிற ப் பாதிரி—ப்—பூ ச் சேர்தல்—ஆல் புத்தோடு
தண்ணீர்—க்கு த் தான் பயந்தாங்கு

#140
அலகு சால் கற்பு—இன் அறிவன்— நூல் கல்லாது
உலக—நூல் ஓதுவது எல்லாம் கல—கல
கூஉம்—துணை—அல்லால் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒம் துணை அறிவார் இல்

----

proofed and segmented by v.s.r

#141
உடுக்கை உலறி உடம்பு அழிந்த–க்–கண்–உம்
குடி–ப்–பிறப்பாளர் தம்–கொள்கை–இன் குன்றூர்
இடுக்கண் தலை–வந்த–க்–கண்–உம் அரிமா
கொடி–ப்–புல் கறிக்கும்–ஓ மற்று

#142
சான்றாண்மை சாயல் ஒழுக்கம் இவை மூன்று–உம்
வான் தோய் குடி–ப்–பிறந்தார்–க்கு–அல்லது வான் தோயும்
மை–தவழ்–வெற்ப படாஅ பெருஞ்–செல்வம்
எய்திய–க்–கண்–உம் பிறர்–க்கு

#143
இருக்கை எழல்–உம் எதிர்–செலவு–உம் ஏனை
விடுப்ப ஒழிதல்–ஓடு இன்ன குடி–ப்–பிறந்தார்
குன்றா–ஒழுக்கம்–ஆ க் கொண்டார் கயவர்–ஓடு
ஒன்று–ஆ உணரல்–பாற்று அன்று

#144
நல்லவை செய்யின் இயல்பு ஆகும் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழி–ஆகும் எல்லாம்
உணரும் குடி–ப்–பிறப்பின் ஊதியம்–என்னோ
புணரும் ஒருவர்–க்கு எனின்

#145
கல்லாமை அச்சம் கயவர் தொழில் அச்சம்
சொல்லாமை–உள்ளும் ஓர்–சோர்வு அச்சம் எல்லாம்
இரப்பார்–க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம் மரத்தார் இ–ம்–
மாணா–க்–குடி–ப்–பிறந்தார்

----
proofed and segmented by v.s.r

#146
இன–நன்மை இன்–சொல் ஒன்று–ஈதல் மற்று ஏனை
மன–நன்மை என்று இவை–எல்லாம் கன–மணி
முத்து–ஒடு இமைக்கும் முழங்கு–உவரி–த்–தண்–சேர்ப்ப
இற்பிறந்தார்–கண்–ஏ உள

#147
செய்கை அழிந்து சிதல் மண்டிற்று ஆயினும்
பெய்யா ஒரு–சிறை பேர்–இல் உடைத்து–ஆகும்
எவ்வம் உழந்த–க்–கடைத்து–உம் குடி–ப்–பிறந்தார்
செய்வர் செயல்–பாலவை

#148
ஒரு–புடை பாம்பு கொளினும் ஒரு–புடை
அம்–கண்–மா–ஞாலம் விளக்குறூஉம் திங்கள்–போல்
செல்லாமை செவ்வன்–நேர்–நிற்பினும் ஒப்புரவு–இன்–கு
ஒல்கார் குடி–ப்–பிறந்தார்

#149
செல்லா–இடத்து–உம் குடி–ப்–பிறந்தார் செய்வன
செல்–இடத்து–உம் செய்யார் சிறியவர் புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்–பரிமா–போல்
பொரு–முரண்–ஆற்றுதல்–இன்று

#150
எற்று–ஒன்றும்–இல்லா–இடத்து–உம் குடி–ப்–பிறந்தார்
அற்று த் தன்–சேர்ந்தார்க்கு அசைவிடத்து ஊற்று–ஆவர்
அற்ற–க்–கடைத்து–உம் அகல்–யாறு அகழ்ந்த–க்–கால்
தெற்ற்–என த் தெள்–நீர் படும்

----
proofed and segmented by v.s.r

#151
அம்–கண்–விசும்பு–இன் அகல்–நிலா ப் பாரிக்கும்
திங்கள்–உம் சான்றோர்–உம் ஒப்பர்–மன் திங்கள்
மறு–ஆற்றும் சான்றோர் அஃது ஆற்றார் தெருமந்து
தேய்வர் ஒரு–மாசு உறின்

#152
இசையும் எனினும் இசையாது எனினும்
வசை தீர எண்ணுவர் சான்றோர் விசை–இன்
நரிமா உளம் கிழித்த அம்பு–இன்–இன் தீது–ஓ
அரிமா ப் பிழைப்ப எய்த கோல்

#153
நரம்பு எழுந்து நல்கூர்ந்தார் ஆயினும் சான்றோர்
குரம்பு எழுந்து குற்றம் கொண்டு ஏறார் உரம் கவறு–ஆ
உள்ளம்–எனும்–நார்–இனுல் கட்டி உள–வரை–ஆல்
செய்வர் செயல்–பாலவை

#154
செல்வுழி–க்–கண் ஒரு–நாள் காணினும் சான்றவர்
தொல்–வழி க் கேண்மை–இன் தோன்ற ப் புரிந்து யாப்பர்
நல்–வரை–நாட சில–நாள் அடி–படின்
கல்–வரை–உம் உண்டாம் நெறி

#155
புல்லா எழுத்து–இன் பொருள் இல் வருங்–கோட்டி
கல்லா–ஒருவன் உரைப்பவும் கண்–ஓடி
நல்லார் வருந்தியும் கேட்பர்–ஏ மற்று அவன்
பல்லார்–உள் நாணல் பரிந்து

proofed and segmented by v.s.r

#156
கடித்து க் கரும்பு–இன்–ஐ க் கண்–தகர–நூறி
இடித்து நீர் கொள்ளினும் இன்–சுவைத்து–ஏ ஆகும்
வடு–ப்–பட வைது இறந்த–க்–கண்ணும் குடி–ப்–பிறந்தார்
கூறுர் தம்–வாய்–இன் சிதைந்து

#157
கள்ளார் கள்–உண்ணுர் கடிவ கடிந்து–ஒரீஇ
எள்ளி ப் பிறர்–ஐ இகழ்ந்து உரையார் தள்ளியும்
வாயின் பொய் கூறுர் வடு அறு காட்சியார்
சாயின் பரிவது–இலர்

#158
பிறர்–மறை–இன்–கண் செவிடு–ஆய் திறன் அறிந்து
ஏதிலார்–இல்–கண் குருடன்–ஆய் தீய–
புறங்கூற்று–இன் மூங்கை–ஆய் நிற்பானேல் யாதும்
அறம் கூற–வேண்டா அவன்–கு

#159
பல்–நாள்–உம் சென்ற–க்–கால் பண்பு–இலார்–தம்–உழை
என்னுனும் வேண்டுப என்று இகழ்ப என்னுனும்
வேண்டினும் நன்று மற்று என்று விழுமியோர்
காண்–தொறும் செய்வர் சிறப்பு

#160
உடையார் இவர் என்று ஒருதலே–ஆ ப் பற்றி
கடையாயார்–பின் சென்று வாழ்வர் உடைய–
பிலம் தலே–ப்–பட்டது போலாது–ஏ நல்ல–
குலம் தலே–ப்–பட்ட–இடத்து

----
proofed and segmented by v.s.r

#161
பொறுப்பர் என்று எண்ணி புரை—தீர்ந்தார்—மாட்டும்
வெறுப்பன—செய்யாமை—வேண்டும் வெறுத்த—பின்
ஆர்க்கும் அருவி அணி—மலை—நல்—நாட
பேர்க்குதல் யார்க்கும் அரிது

#162
பொன்—ஏ—கொடுத்தும் புணர்தல்—கு—அரியார்—ஐ க்
கொன்னே தலை—க்—கூட—ப்—பெற்றிருந்தும் அன்னோ
பயன்—இல்—பொழுது—ஆ க் கழிப்பர்—ஏ நல்ல—
நயம் இல் அறிவினவர்

#163
அவ—மதிப்பு—உம் ஆன்ற—மதிப்பு—உம் இரண்டு—உம்
மிகை—மக்கள்—ஆல் மதிக்கல்—பால நயம்—உணரா—
கை—அறியா—மாக்கள் இழிப்பு—உம் எடுத்தேத்து—உம்
வையார் வடித்த—நூலார்

#164
விரி—நிற—நாகம் விடர்—உளதேனும்
உரும்—இன் கடுஞ்—சினம் சேண்—நின்றும் உட்கும்
அருமை—உடைய அரண்—சேர்ந்தும் உய்யார்
பெருமை—உடையார் செறின்

#165
எம்மை அறிந்திலிர் எம்—போல்வார் இல் என்று
தம்மை—த்—தாம்—கொள்வது கோள்—அன்று தம்மை
அரியர்—ஆ நோக்கி அறன் அறியும் சான்றோர்
பெரியர்—ஆ க் கொள்வது கோள்

----
proofed and segmented by v.s.r

#166
நளி—கடல்—தண்—சேர்ப்ப நாள்—னிழல்—போல
விளியும் சிறியவர் கேண்மை விளிவு—இன்றி
அல்கு—நிழல்—போல் அகன்று—அகன்று ஓடும்—ஏ
தொல்புகழாளர் தொடர்பு

#167
மன்னர்—திரு—உம் மகளிர் எழில்—நலம்—உம்
தின்னியார் துய்ப்பர் தகல்—வேண்டா துன்னி க்
குழை கொண்டு தாழ்ந்த குளிர்—மரம்—எல்லாம்
உழை தம்—கண்—சென்றூர்—க்கு ஒருங்கு

#168
தெரிய—த்—தெரியும் தெரிவு—இலார்—கண்—உம்
பிரிய பெரும்—படர்—நோய் செய்யும் பெரிய
உலவா இருங்—கழி—ச்—சேர்ப்ப யார்—மாட்டும்
கலவாமை கோடி உறும்

#169
கல்லாது போகிய நாளும் பெரியவர்—கண்
செல்லாது வைகிய வைகலும் ஒல்வ
கொடாஅது ஒழிந்த பகல்—உம் உரைப்பின்
படாஅ—ஆம் பண்பு—உடையார்—கண்

#170
பெரியார் பெருமை சிறு—தகைமை ஒன்று—இன்—கு—
உரியார்—உரிமை அடக்கம் தெரியும்—கால்
செல்வம்—உடையார்—உம் செல்வர்—ஏ தன்—சேர்ந்தார்
அல்லல் களைப எனின்

----
proofed and segmented by v.s.r

#171
அறியா ப் பருவத்து அடங்கார்—ஒடு ஒன்றி
நெறியல்ல செய்து ஒழுகியவ்வும் நெறி அறிந்த
நல்—சார்வு சார கெடும்—ஏ வெயில் முறுக ப்
புல்—பனி ப் பற்று—விட்டாங்கு

#172
அறி—மின் அற—நெறி அஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறு—மின் பிறர் கடுஞ்—சொல் போற்று—மின் வஞ்சம்
வெறு—மின் வினை தீயார் கேண்மை எ—ஞ்—ஞான்றும்
பெறு—மின் பெரியார்—வாய்ச்சொல்

#173
அடைந்தார்—ப்—பிரிவு—உம் அரும்—பிணி—உம் கேடு—உம்
உடங்கு உடம்பு—கொண்டார்—க்கு உறல்—ஆல் தொடங்கி
பிறப்பு இன்னாது என்று உணரும் பேர்—அறிவினர்—ஐ
உற—ப்—புணர்க—அம்மா என்—நெஞ்சு

#174
இறப்ப நினையும்—கால் இன்னாது எனினும்
பிறப்பு—இன்—ஐ யாரும் முனியார் பிறப்பு—இன்—உள்
பண்பு ஆற்றும் நெஞ்சத்தவர்கள்—ஒடு எ—ஞ்—ஞான்றும்
நண்பு அற்றி நட்க—ப்—பெறின்

#175
ஊர்—அங்கண—நீர் உரவு—நீர் ச் சேர்ந்த—க்—கால்
பேர்—உம்—பிறிது—ஆகி தீர்த்தம்—ஆம் ஓரும்
குல—மாட்சி—இல்லார்—உம் குன்று—போல் நிற்பர்
நல—மாட்சி—நல்லார்—ஐ ச் சார்ந்து

#176
ஒண்–கதிர் வாள்–மதியம் சேர்தல்–ஆல் ஓங்கிய
அம்–கண்–விசும்பு–இன் முயல்–உம் தொழ–ப்–படூஉம்
குன்றிய–சீர்மையர் ஆயினும் சீர் பெறுவர்
குன்று–அன்னார் கேண்மை–கொளின்

#177
பால்–ஒடு அளாய நீர் பால்–ஆகும்–அல்லது
நீர்–ஆய் நிறம்–திரிந்து தோன்றாது–ஆம் தேரின்
சிறியார் சிறுமை–உம் தோன்றாது–ஆம் நல்ல–
பெரியார் பெருமை–ஐ ச் சார்ந்து

#178
கொல்லை இரும்–புனத்து க் குற்றி அடைந்த புல்
ஒல்கா–ஏ–ஆகும் உழவர் உழு–படை–க்கு
மெல்லியர்–ஏ–ஆயினும் நல்–சார்வு–சார்ந்தார்–மேல்
செல்லா–வ்–ஆம் செற்றார் சினம்

#179
நில–நலத்தால் நந்திய நெல்–ஏ–போல் தம்–தம்–
குல–நலத்தால் ஆகுவர் சான்றோர் கல–நலத்தை த்
தீ–வளி சென்று சிதைத்தாங்கு சான்றாண்மை
தீ–இனம் சேர க் கெடும்

#180
மனத்தால் மறு–இலரேனும் தாம் சேர்ந்த
இனத்தால் இகழ–ப்–படுவர் புனத்து
வெறி கமழ் சந்தனம்–உம் வேங்கை–உம் வேம்–ஏ
எறி–புனம் தீ–ப்–பட்ட–க்–கால்

----
proofed and segmented by v.s.r

#181
ஈதல் இசையாது இளமை சேண்–நீங்குதல்–ஆல்
காதலவர்–உம் கருத்து–அல்லர் காதலித்து
ஆதும்–நாம் என்னும் அவா–இன்–ஐ க் கை–விட்டு ப்
போவது–ஏ–போலும் பொருள்

#182
இ–ச்–சார்வு–இன் ஏமாந்தேம் ஈங்கு அமைந்தேம் என்று
எண்ணி ப்
பொச்சாந்து ஒழுகுவார் பேதையார் அ–ச்–சார்வு
நின்றன–போன்று நிலையா என உணர்ந்தார்
என்றும் பரிவது–இலர்

#183
மறுமை–க்கு வித்து மயல்–இன்றி ச் செய்து
சிறுமை–ப்–படாதே நீர்–வாழ்–மின் அறிஞர்–ஆய்
நின்றுழி நின்று–ஏ நிறம்–வேறு–ஆம் காரணம்–
இன்றி ப் பல–உம்–உள

#184
உறைப்பு–அரும்–காலத்தும் ஊற்று–நீர்–க்–கேணி
இறைத்து உணினும் ஊர் ஆற்றும் என்பர் கொடை–க்–
கடன்–உம்
சாஅய–க்–கண்–உம் பெரியார்–போல் மற்றையார்–
ஆஅய–க்–கண்–உம் அரிது

#185
உறு–புனல் தந்து உலகு ஊட்டி அறும்–இடத்து–உம்
கல்–உற்றுழி ஊறும் ஆறு–ஏ–போல் செல்வம்
பலர்–க்கு ஆற்றி கெட்டு உலந்த–க்–கண்–உம் சிலர்–க்கு
ஆற்றி ச்
செய்வர் செயல்–பாலவை

----
proofed and segmented by v.s.r

#186
பெரு-வரை-நாட பெரியார்-கண் தீமை
கருநரை-மேல் சூடு-ஏ-போல் தோன்றும் கருநரை-ஐ க்
கொன்றன்ன-இன்னா செய்யினும் சிறியார்-மேல்
ஒன்றானும் தோன்றா-க்-கெடும்

#187
இசைந்த சிறுமை இயல்பு-இலாதார்-கண்
பசைந்த-துணை-உம் பரிவு-ஆம் அசைந்த
நகை-ஏ-உம் வேண்டாத நல்-அறிவினார்-கண்
பகை-ஏ-உம் பாடு-பெறும்

#188
மெல்லிய-நல்லார்-உள் மென்மை அது இறந்து
ஒன்னார்-உள் கூற்று உட்கும் உட்கு உடைமை எல்லாம்
சலவர்-உள் சால ச் சலம்-ஏ நலவர்-உள்
நன்மை வரம்பு-ஆய்-விடல்

#189
கடுக்கி ஒருவன் கடுங்-குறளை பேசி
மயக்கி-விடினும் மன-ப்-பிரிப்பு-ஒன்று இன்றி
துளக்கம்-இலாதவர் தூய-மனத்தார்
விளக்கு-இன்-உள் ஒண்-சுடர்-ஏ-போன்று

#190
முன்-துற்றும் துற்றினை நாளும் அறம் செய்து
பின்-துற்று த் துற்றுவர் சான்றவர் அ-த்-துற்று
மு-க்-குற்றம் நீக்கி முடியும்-அளவு-எல்லாம்
துக்கத்துள்-நீக்கி-விடும்

#191
கோள்—ஆற்ற க் கொள்ளா—க்—குளத்தின்—கீழ் ப் பைங்—கூழ்—போல்
கேள் ஈவது உண்டு கிளைகள்—ஓ துஞ்சுப
வாள்—ஆடு—கூத்தியர் கண்—போல் தடுமாறும்
தாளாளர்—க்கு உண்டு—ஓ தவறு

#192
ஆடு கோடு ஆகி அதர்—இடை நின்றதூஉம்
காழ்—கொண்ட—கண்—ஏ களிறு அணைக்கும் கந்து ஆகும்
வாழ்தல்—உம் அன்ன—தகைத்து—ஏ ஒருவன் தான்
தாழ்வு—இன்றி த் தன்னை ச் செயின்

#193
உறு—புலி ஊன்—இரை இன்றி ஒரு—நாள்
சிறு—தேரை பற்றியும் தின்னும் அறிவு—இன்—ஆல்
கால்—தொழில் என்று கருதற்க கை—இன்—ஆல்
மேல்—தொழில்—உம் ஆங்கே மிகும்

#194
இசையாது எனினும் இயற்றி ஓர்—ஆற்றல்
அசையாது—நிற்பது—ஆம் ஆண்மை இசையும்—கால்
கண்டல் திரை அலைக்கும் கானல்—அம்—தண்—சேர்ப்ப
பெண்டிர்—உம் வாழார்—ஓ மற்று

#195
நல்ல—குலம் என்றும் தீய—குலம் என்றும்
சொல்—அளவு—அல்லால் பொருள்—இல்லை தொல்—சிறப்பு—இன்
ஒண்—பொருள்—ஒன்றோ தவம் கல்வி ஆள்வினை
என்று இவற்றான் ஆகும் குலம்

----
proofed and segmented by v.s.r

#196
ஆற்றும்-துணை-உம் அறிவு-இன்-ஐ உள்-அடக்கி
ஊற்றம் உரையார் உணர்வு-உடையார் ஊற்றம்
உறுப்பு-இன்-ஆல் ஆராயும் ஒண்மை-உடையார்
குறிப்பு-இன்-கீழ்-ப்-பட்டது உலகு

#197
சிதலை தின-ப்-பட்ட ஆலமரத்தை
மதலை-ஆய் மற்று அதன்-வீழ் ஊன்றியாங்கு
குதலைமை தந்தை-கண் தோன்றின் தான் பெற்ற
புதல்வன் மறைப்ப கெடும்

#198
ஈனம்-ஆய் இல்-இருந்து இன்றி விளியினும்
மானம் தலைவருவ செய்ப-வ்-ஓ யானை
வரி-முகம் புண்-படுக்கும் வள்-உகிர் நோன்-தாள்
அரிமா மதுகையவர்

#199
தீங்-கரும்பு ஈன்ற திரள்-கால் உளை அலரி
தேம்-கமழ் நாற்றம் இழந்தாஅங்கு ஓங்கும்-
உயர்-குடி-உள் பிறப்பின் என்-ஆம் பெயர் பொறிக்கும்
பேராண்மி-இல்லா-க்-கடை

#200
பெரு-முத்தரையர் பெரிது உவந்து ஈயும்
கருனை-ச்-சோறு ஆர்வர் கயவர் கருனை-ஐ ப்
பேர்-உம் அறியார் நனி-விரும்பு தாளாண்மை
நீர்-உம் அமிழ்து-ஆய்-விடும்

----
proofed and segmented by v.s.r

#201
வயா–உம் வருத்தம்–உம் ஈன்ற–க்–கால் நோ–வ்–உம்
கவாஅன்–மகன்–கண்டு தாய் மறந்தாஅங்கு
அசாஅ–த்–தான்–உற்ற–வருத்தம் உசாஅ–த்–தன்–
கேளிர்–ஐ க் காண கெடும்

#202
அழல்–மண்டு–போழ்தின் அடைந்தவர்கள்–கு–எல்லாம்
நிழல்–மரம்–போல்–நேர்–ஒப்ப த் தாங்கி பழு–மரம்–போல்
பல்லார் பயன் துய்ப்ப தான் வருந்தி வாழ்வது–ஏ
நல்–ஆண்மகன்–கு க் கடன்

#203
அடுக்கல்–மலை–நாத தன்–சேர்ந்தவர்–ஐ
எடுக்கலம் என்னுர் பெரியோர் அடுத்து–அடுத்து
வன்–காய் பல–பல காய்ப்பினும் இல்லை–ஏ
தன்–காய் பொறுக்கலா க் கொம்பு

#204
உலகு அறிய த் தீர க் கலப்பினும் நில்லா
சில–பகல்–ஆம் சிற்றினத்தார் கேண்மை நிலை–திரியா–
நிற்கும் பெரியோர் நெறி அடைய நின்றனைத்து–ஆல்
ஒற்கம்–இலாளர் தொடர்பு

#205
இன்னர் இனியர் எமர் பிறர் என்னும் சொல்
என்னும்–இலர்–ஆம் இயல்பு–இன்–ஆல் துன்னி
தொலை–மக்கள் துன்பம் தீர்ப்பார்–ஏ யார்–மாட்டும்
தலைமக்கள் ஆகல்–பாலார்

#206
பொன்-கலத்து ப் பெய்த புலி-உகிர்-வான்-புழுக்கல்
அக்காரம் பால்-ஓடு அமரார்-கைத்து உண்டல்-இன்
உப்பு-இலி-ப்-புற்கை உயிர்-போல் கிளைஞர்-மாட்டு
எ-க்-காலத்தானும் இனிது

#207
நாள்-வாய் ப் பெறினும் தம்-நள்ளாதார் இல்லத்து
வேளாண்மை வெங்-கருனை வேம்பு ஆகும் கேளாய்
அபரான-ப்-போழ்தின் அடகு-இடுவரேனும்
தமர்-ஆயார்-மட்டு-ஏ இனிது

#208
முட்டிகை-போல முனியாது வைகலும்-
கொட்டி-உண்பார்-உம் குறடு-போல் கை-விடுவர்
சுட்டுக்கோல்-போல எரி-உம்-புகுவர்-ஏ
நட்டார்-என-ப்-படுவார்

#209
நறு-மலர்-த்-தண்-கோதாய் நட்டார்-க்கு நட்டார்
மறுமை-உம் செய்வது-ஒன்று உண்டு-ஓ இறும்-அளவு-உம்
இன்புறுவ-இன்புற்று எழீஇ அவர்-ஒடு
துன்புறுவ-துன்புறு-க்-கால்

#210
விருப்பு-இலார் இல்லத்து வேறு-இருந்து உண்ணும்
வெருக்கு-க்-கண் வெங்-கருனை வேம்பு-ஆம் விருப்பு-உடை-
த்
தன்-போல்வார் இல்-உள் தயங்கு நீர் த் தண்-புற்கை
என்பு-ஒடு இயைந்த அமிழ்து

----
proofed and segmented by v.s.r

#211
கருத்து உணர்ந்து கற்று அறிந்தார் கேண்மை எ-ஞ்-ஞான்றும்
குருத்து-இன்-கரும்பு தின்றற்று-ஏ குருத்து-இன்-கு-
எதிர்-செல த் தின்றன்ன-தகைத்து-அரோ என்றும்
மதுரம்-இலாளர் தொடர்பு

#212
இற்பிறப்பு எண்ணி இடை-திரியார் என்பது-ஓர்
நல்-புடை-கொண்டமை-அல்லது பொன்-கேழ்-
புனல் ஒழுக ப் புள் இரியும் பூ-ங்-குன்ற-நாட
மனம் அறிய-ப்-பட்டது-ஒன்று அன்று

#213
யானை-அனையவர் நண்பு ஒரீஇ நாய்-அனையார்
கேண்மை கெழீஇ-க்-கொளல்-வேண்டும் யானை
அறிந்து-அறிந்தும் பாகனை-ஏ கொல்லும் எறிந்த வேல்
மெய்யது-ஆ வால் குழைக்கும் நாய்

#214
பல-நாள்-உம் பக்கத்தார்-ஆயினும் நெஞ்சு-இல்
சில-நாள்-உம் ஒட்டார்-ஓடு ஒட்டார் பல-நாள்-உம்
நீத்தார் என கை-விடல் உண்டு-ஓ தம்-நெஞ்சத்து
யாத்தார்-ஓடு யாத்த தொடர்பு

#215
கோட்டு-ப்-பூ-ப்-போல மலர்ந்து பின்-கூம்பாது
வேட்டது-ஏ வேட்டது-ஆம் நட்பு-ஆட்சி தோட்ட-
கயப்பூ-ப்-போல் முன்-மலர்ந்து பின்-கூம்புவார்-ஐ
நயப்பார்-உம் நட்பார்-உம் இல்

----
proofed and segmented by v.s.r

#216
கடை-ஆயார் நட்பு-இல் கமுகு-அனையர் ஏனை
இடை-ஆயார் தெங்கு-இன்-அனையர் தலை-ஆயார்
எண்ண-அரும்-பெண்ணை-போன்று இட்ட-ஞான்று
இட்டது-ஏ
தொன்மை-உடையார் தொடர்பு

#217
கழுநீர்-உள் கார்-அடகேனும் ஒருவன்
விழுமிது-ஆ க் கொள்ளின் அமிழ்து-ஆம் விழுமிய
குய் த் துவை ஆர் வெண்-சோறு-ஏ-ஆயினும் மேவாதார்-
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங்காய்

#218
நாய்-க்-கால் சிறு-விரல்-போல் நன்கு-அணியர் ஆயினும்
ஈ-க்-கால்-துணை-உம் உதவாதார் நட்பு என்-ஆம்
சேய்த்தானும் சென்று கொளல்-வேண்டும் செய்-விளைக்கும்
வாய்க்கால்-அனையார் தொடர்பு

#219
தெளிவு-இலார் நட்பு-இன் பகை நன்று சாதல்
விளியா அரு-நோய்-இன் நன்று-ஆல் அளிய
இகழ்தல்-இன் கோறல் இனிது-ஏ மற்று இல்ல
புகழ்தல்-இன் வைதல்-ஏ நன்று

#220
மரீஇ பலர்-ஒடு பல்-நாள் முயங்கி
பொரீஇ பொருள் தக்கார்-க்-கோடல்-ஏ-வேண்டும்
பரீஇ உயிர் செகுக்கும் பாம்பு-ஒடு-உம் இன்னு
மரீஇ பின்னை-ப்-பிரிவு

#221
நல்லார் என தாம் நனி-விரும்பி-க்-கொண்டார்-ஐ
அல்லார்-எனினும் அடக்கி க் கொளல்-வேண்டும்
நெல்லுக்கு உமி-உண்டு நீர்-க்கு நுரை-உண்டு
புல்-இதழ் பூ-வ்-இன்-கு-உம் உண்டு

#222
செறு-த்-தோறு உடைப்பினும் செம்-புனல்-ஒடு ஊடார்
மறுத்தும்-சிறை-செய்வர் நீர் நசைஇ வாழ்நர்
வெறுப்ப-வெறுப்ப ச் செயினும் பொறுப்பர்-ஏ
தாம் வேண்டி-க்-கொண்டார் தொடர்பு

#223
இறப்ப-வ்-ஏ தீய செயினும் தன்-நட்டார்
பொறுத்தல் தகுவது-ஒன்று-அன்றே நிற-க்-கோங்கு
உருவ-வண்டு ஆர்க்கும் உயர்-வரை-நாட
ஒருவர்-பொறை இருவர்-நட்பு

#224
மடி திரை-தந்து-இட்ட வான்-கதிர்-முத்தம்
கடு-விசை நாவாய் கரை அலைக்கும் சேர்ப்ப
விடுதல்-கு-அரியார் இயல்பு-இலர்-ஏல் நெஞ்சம்
சுடுதல்-கு மூட்டிய தீ

#225
இன்னு செயினும் விடற்பாலர்-அல்லார்-ஐ ப்
பொன்-ஆக ப் போற்றி க் கொளல்-வேண்டும் பொன்-ஒடு
நல்-இல் சிதைத்த தீ நாள்-தொறும் நாடி த் தம்-
இல்லத்தில் ஆக்குதல்-ஆல்

#226
இன்னு-செயினும் விடுதல்-கு அரியார்-ஐ த்
துன்னு-த்-துறத்தல் தகுவது-ஓ துன்ன-அருஞ்-சீர்
விண் குத்தும் நீள்-வரை-வெற்ப களைப-வ்-ஓ
கண் குத்திற்று என்று தம்-கை

#227
இலங்கு-நீர்-த்-தண்-சேர்ப்ப இன்னு-செயினும்
கலந்து பழி காணார் சான்றோர் கலந்த-பின்
தீமை எடுத்து உரைக்கும் திண்-அறிவு-இல்லாதார்
தாம்-உம்-அவர்-இன்-கடை

#228
ஏதிலார் செய்தது இறப்ப-வ்-ஏ-தீது எனினும்
நோதக்கது என்-உண்டாம் நோக்கும்-கால் காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கு-அருவி-நாட
விழுமிது-ஆம் நெஞ்சத்துள்-நின்று

#229
தமர் என்று தாம்-கொள்ள-ப்-பட்டவர்-தம்மை த்
தமர்-அன்மை தம்-அறிந்தார்-ஆயின் அவர்-ஐ த்
தமர்-இன்-உம் நன்கு-மதித்து தமர்-அன்மை
தம்-உள் அடக்கி-க்-கொளல்

#230
குற்றம்-உம் ஏனை-க்-குணம்-உம் ஒருவன்-ஐ
நட்ட-பின் நாடி த் திரிவேனேல் நட்டான்
மறை-காவா-விட்டவன் செல்வுழி ச் செல்க
அறை-கடல் சூழ் வையம் நக

proofed and segmented by v.s.r

#231
செறிப்பு இல் பழங்–கூரை–ச்–சேறு அணை ஆக
இறைத்து–உம் நீர்–ஏற்று–உம் கிடப்பர் கறை–க்–குன்றம்
பொங்கு அருவி தாழும் புனல்–வரை–நல்–நாட
தம்–கருமம் முற்றும்–துணை

#232
சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்று–ஆய்
மாரி–போல் மாண்ட பயத்தது–ஆம் மாரி
வறந்த–க்–கால் போலும்–ஏ வால்–அருவி–நாட
சிறந்த–க்–கால் சீர்–இலார் நட்பு

#233
நுண்–உணர்வினர்–ஒடு கூடி நுகர்வு–உடைமை
விண்ணுலகு–ஏ ஒக்கும் விழைவிற்று–ஆல் நுண்–நூல்
உணர்வு–இலர் ஆகிய ஊதியம்–இல்லார்–ப்–
புணர்தல் நிரயத்துள்–ஒன்று

#234
பெருகுவது–போல த் தோன்றி வை–த்–தீ–ப்–போல்
ஒரு–பொழுது–உம் செல்லாதே நந்தும் அருகு–எல்லாம்
சந்தன–நீள்–சோலை ச் சாரல் மலை–நாட
பந்தம்–இலாளர் தொடர்பு

#235
செய்யாத–செய்தும்–நாம் என்றல்–உம் செய்வதனை ச்
செய்யாது தாழ்த்து–க்–கொண்டு ஓட்டல்–உம் மெய்–ஆக–
இன்புறூஉம் பெற்றி இகழ்ந்தார்–க்கு–உம் அ–ந்–நிலை–ஏ
துன்புறூஉம் பெற்றி தரும்

proofed and segmented by v.s.r

#236
ஒரு—நீர் ப் பிறந்து ஒருங்கு நீண்ட—க்—கடைத்து—உம்
விரி நீர் க் குவளை—ஐ—ஆம்பல்—ஒக்கல்லா
பெரு—நீரார் கேண்மை கொளினும் நீர்—அல்லார்
கருமம்—கள் வேறு—படும்

#237
முற்றல் சிறு—மந்தி முன்—பட்ட தந்தை—ஐ
நெற்று—க்—கண்டன்ன—விரல்—ஆல் ஞெமிர்த்திட்டு க்
குற்றி—ப்—பறிக்கும் மலை—நாட இன்னாது—ஏ
ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு

#238
முட்டு—உற்ற—போழ்தில் முடுகி என்—ஆர்—உயிர்—ஐ
நட்டான் ஒருவன் கை நீட்டேன்—ஏல் நட்டான்
கடி—மனை—கட்டு—அழித்தான் செல்வுழி ச் செல்க
நெடுமொழி—வையம் நக

#239
ஆன்—படு—நெய் பெய் கலன்—உள் அது களைந்து
வேம்பு—அடு—நெய் பெய்தனைத்து—அரோ தேம்—படு—
நல்—வரை—நாட நயம்—உணர்வார் நண்பு—ஒரீஇ
புல்—அறிவினர்—ஒடு நட்பு

#240
உரு—இன்—கு அமைந்தான்—கண் ஊராண்மை—இன்மை
பருகல்—கு அமைந்த பால் நீர்—அளாயற்று—ஏ
தெரிவு—உடையார் தீ—இனத்தர் ஆகுதல் நாகம்—
விரி—பெடை—ஒடு ஆடி—விட்டற்று

#241
பகைவர்–பணிவிடம் நோக்கி தகவு–உடையார்
தாம்–ஏ–உம் நாணி த் தலை–ச்–செல்லார் காணாய்
இளம்–பிறை–ஆய–க்–கால் திங்கள்–ஐ ச் சேராது
அணங்கு–அரும்–துப்பு–இன்–அரா

#242
நளி–கடல்–தண்–சேர்ப்ப நல்கூர்ந்த மக்கள்–கு
அணி–கலம்–ஆவது அடக்கம் பணிவு–இல்–சீர்
மாத்திரை–இன்றி நடக்கும்–ஏல் வாழும் ஊர்
கோத்திரம் கூற–ப்–படும்

#243
எ–ந்–நிலத்து வித்து இடினும் காஞ்சிரங்காழ்–தெங்கு–ஆகா
தென்னாட்டவர்–உம் சுவர்க்கம்–புகுதல்–ஆல்
தன்னால்–தான்–ஆகும்–மறுமை வட–திசை–உம்
கொன்னாளர் சால–ப்–பலர்

#244
வேம்பு–இன்–இலை–உள் கனி–இன்–உம் வாழை–தன்–
தீஞ்–சுவை யாதும்–திரியாது–ஆம் ஆங்கே
இனம் தீது எனினும் இயல்பு–உடையார் கேண்மை
மனம்–தீது–ஆம்–பக்கம் அரிது

#245
கடல்–சார்ந்தும் இன்–நீர் பிறக்கும் மலை–சார்ந்தும்
உப்பு–ஈண்டு–உவரி பிறத்தல்–ஆல் தம்–தம்–
இனத்து–அனையர்–அல்லர் எறி–கடல்–தண்–சேர்ப்ப
மனத்து–அனையர் மக்கள்–என்பார்

proofed and segmented by v.s.r

#246
பராஅரை-ப்-புன்னை படு-கடல்-தண்-சேர்ப்ப
ஒராஅல்-உம் ஒட்டல்-உம் செய்ப-வ்-ஓ நல்ல
மருஉ ச் செய்து யார்-மாட்டும் தங்கும் மனத்தார்
விராஅய் ச் செய்யாமை நன்று

#247
உணர உணரும் உணர்வு-உடையார்-ஐ ப்
புணர புணரும்-ஆம் இன்பம் புணரின்
தெரிய த் தெரியும் தெரிவு-இலாதார்-ஐ ப்
பிரிய பிரியும்-ஆம் நோய்

#248
நல்-நிலை-க்-கண் தன்னை-நிறுப்பான்-உம் தன்னை-
நிலை-கலக்கி கீழ்-இடுவான்-உம் நிலையினும்
மேல்-மேல் உயர்த்து-நிறுப்பான்-உம் தன்னை-த்-
தலையாக-ச்-செய்வான்-உம் தான்

#249
கரும-வரிசை-ஆல் கல்லாதார்-பின்-உம்
பெருமை-உடையார்-உம் சேறல் அரு-மரபு-இன்
ஓதம் அரற்றும் ஒலி-கடல்-தண்-சேர்ப்ப
பேதைமை-அன்று அது-அறிவு

#250
கருமம்-உம் உள்-படா போகம்-உம் துவ்வா
தருமம்-உம் தக்கார்-க்கு-ஏ செய்யா ஒரு-நிலை-ஏ
முட்டு-இன்றி மூன்று-உம் முடியும்-ஏல் அஃது என்ப
பட்டினம்-பெற்ற-கலம்

proofed and segmented by v.s.r

#251
நுண்-உணர்வு-இன்மை வறுமை அஃது-உடைமை
பண்ண ப் பணைத்த பெருஞ்-செல்வம் எண்ணும்-கால்
பெண்-அவாய் ஆண்-இழந்த-பேடி அணியாள்-ஓ
கண்-அவா-த்-தக்க-கலம்

#252
பல்-ஆன்ற-கேள்வி-ப்-பயன் உணர்வார் பாடு-அழிந்து
அல்லல் உழப்பது அறிதிர்-ஏல் தொல்-சிறப்பு-இன்
நாவின்-கிழத்தி உறைதல்-ஆல் சேராள்-ஏ
பூவின்-கிழத்தி புலந்து

#253
கல்-என்று தந்தை கழற அதன்-ஐ ஓர்-
சொல் என்று கொள்ளாது இகழ்ந்தவன் மெல்ல
எழுத்து-ஓலை பல்லார்-முன் நீட்ட விளியா-
வழுக்கோலை-க்-கொண்டு-விடும்

#254
கல்லாது-நீண்ட-ஒருவன் உலகத்து
நல்லறிவாளர்-இடை ப் புக்கு மெல்ல-
இருப்பினும் நாய்-இருந்தற்று-ஏ இராஅது-
உரைப்பினும் நாய்-குரைத்தற்று

#255
புல்லா ப் புன்-கோட்டி ப் புலவர்-இடை ப் புக்கு
கல்லாத சொல்லும் கடை-எல்லாம் கற்ற
கடாஅயினும் சான்றவர் சொல்லார் பொருள்-மேல்
படாஅ-விடு-பாக்கு அறிந்து

#256
கற்று அறிந்த நாவினர் சொல்லார் தம்-சோர்வு அஞ்சி
மற்றையர்-ஆவார் பகர்வர் பனை-இன்-மேல்

----
proofed and segmented by v.s.r

வற்றிய ஓலை கல-கலக்கும் எ-ஞ்-ஞான்றும்
பச்சோலை-க்கு இல்லை ஒலி

#257
பன்றி க் கூழ் ப் பத்தர்-இல் தேமா வடித்தற்று-ஆல்
நன்று-அறியா மாந்தர்-க்கு அறத்து-ஆறு உரைக்கும்-கால்
குன்று-இன்-மேல் கொட்டும் தறி-போல் தலை தகர்ந்து
சென்று இசையா-ஆகும் செவி-க்கு

#258
பால்-ஆல் கழீஇ பல-நாள் உணக்கினும்
வாலிது-ஆம்-பக்கம் இருந்தை-க்கு இருந்தன்று
கோல்-ஆல் கடாஅய் க் குறினும் புகல்-ஒல்லா
நோலா-உடம்பு-இன்-கு அறிவு

#259
பொழிந்து இனிது-நாறினும் பூ-மிசைதல்-செல்லாது
இழிந்தவை காமுறூஉம் ஈ-ப்-போல் இழிந்தவை
தாம் கலந்த நெஞ்சினர்-க்கு என்-ஆகும் தக்கார்-வாய் த்
தேன் கலந்த தேற்ற-ச்-சொல் தேர்வு

#260
கற்றார் உரைக்கும் கசடு அறு நுண்-கேள்வி
பற்றாது தன்-நெஞ்சு உதைத்தல்-ஆல் மற்றும்-ஓர்-
தன்-போல்-ஒருவன் முகம் நோக்கி தான்-உம் ஓர்
புன்-கோட்டி கொள்ளும்-ஆம் கீழ்

#261
அருகலது-ஆகி பல பழுத்த-க்-கண்ணும்
பொரி-தாள்-விளவு-இன்-ஐ வாவல் குறுகா
பெரிது-அணியர்-ஆயினும் பீடு-இலார் செல்வம்
கருதும் கடப்பாட்டது அன்று

#262
அள்ளி-க்-கொள்வன்ன குறு-முகிழ-ஆயினும்
கள்ளி-மேல் கை-ந்-நீட்டார் சூடும்-பூ-அன்மை-ஆல்
செல்வம்-பெரிது-உடையர்-ஆயினும் கீழ்கள்-ஐ
நள்ளார் அறிவு-உடையார்

#263
மல்கு-திரைய கடல்-கோட்டு-இருப்பினும்
வல்-ஊற்று-உவர் இல் கிணற்றின்-கண் சென்று உண்பர்
செல்வம்-பெரிது-உடையர் ஆயினும் சேண்-சென்றும்
நல்குவார்-கட்டு-ஏ நசை

#264
புணர் கடல் சூழ் வையத்து ப் புண்ணியம்-ஓ-வேறு-ஏ
உணர்வது-உடையார் இருப்ப உணர்வு-இலா
வட்டு-உம் வழுதுணை-உம் போல்வார்-உம் வாழ்ப-வ்-ஏ
பட்டு-உம் துகில்-உம் உடுத்து

#265
நல்லார் நயவர் இருப்ப நயம்-இலா க்
கல்லார்-க்கு ஒன்று ஆகிய காரணம் தொல்லை-
வினை-ப்-பயன்-அல்லது வேல்-நெடுங்-கண்ணாய்
நினைப்ப-வருவது-ஒன்று இல்

#266
நாறு த் தகடு-ஏ-போல் நல்-மலர்-மேல்-பொன்பாவாய்
நீறு-ஆய் நிலத்து விளி-அரோ வேறு-ஆய
புன்-மக்கள்-பக்கம் புகுவாய் நீ பொன்-போலும்
நன்-மக்கள்-பக்கம் துறந்து

#267
நயவார்-கண் நல்குரவு நாண்-இன்று-கொல்லோ
பயவார்-கண் செல்வம் பரம்ப-ப்-பயின்-கொல்

proofed and segmented by v.s.r

வியவாய்–காண் வேல்–கண்ணாய் இ–வ்–இரண்டு–உம்
ஆங்கே
நயவாது–நிற்கும்–நிலை

#268
வலவைகள்–அல்லாதார் கால்–ஆறு சென்று
கலவை–கள் உண்டு கழிப்பர் வலவைகள்
கால்–ஆறு–உம் செல்லார் கருனை–ஆல் துய்ப்ப–வ்–ஏ
மேல்–ஆறு பாய விருந்து

#269
பொன்–நிற–ச்–செந்–நெல் பொதி–ஒடு பீள்–வாட
மின் ஒளிர் வானம் கடல்–உள்ளும் கான்று உகுக்கும்
வெண்மை–உடையார் விழு–ச்–செல்வம் எய்திய–க்–கால்
வண்மை–உம்–அன்ன–தகைத்து

#270
ஓதி–உம் ஓதார் உணர்வு–இலார் ஓதாதும்
ஓதி–அனையார் உணர்வு–உடையார் தூய்து–ஆக
நல்கூர்ந்தும் செல்வர் இரவாதார் செல்வர்–உம்
நல்கூர்ந்தார் ஈயார் எனின்

#271
நட்டார்க்கு–உம் நள்ளாதவர்க்கு–உம் உள–வரை–ஆல்
அட்டது பாத்து–உண்டல் அட்டு–உண்டல் அட்டது
அடைத்து இருந்து உண்டு ஒழுகும் ஆவது இல் மாக்கள்–கு
அடைத்த–வ்–ஆம் ஆண்டை–க்–கதவு

#272
எ–த்–துணையானும் இயைந்த–அளவு–இன்–ஆல்
சிற்றறம் செய்தார் தலை–ப்–படுவர் மற்றை ப்
பெருஞ்–செல்வம் எய்திய–க்–கால் பின்–அறிதும் என்பார்
அழிந்தார் பழி–கடலத்துள்

#273
துய்த்து—க்—கழியான் துறவோர்—க்கு ஒன்று ஈகலான்
வைத்து க் கழியும் மடவோன்—ஐ வைத்த
பொருள்—உம் அவன்—ஐ நகும்—ஏ உலகத்து
அருள்—உம் அவன்—ஐ நகும்

#274
கொடுத்தல்—உம் துய்த்தல்—உம் தேற்று இடுக்கு—உடை—
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்—செல்வம் இல்லத்து
உரு—உடை—க்—கன்னியர்—ஐ—ப்—போல பருவத்தால்
ஏதிலான் துய்க்க—ப்—படும்

#275
எறி—நீர் ப் பெருங்—கடல் எய்தி இருந்தும்
அறு—நீர் ச் சிறு—கிணற்று—ஊறல் பார்த்து உண்பர்
மறுமை அறியாதார் ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழி—நல்குரவு—ஏ தலை
#276
எனது—எனது என்று இருக்கும் ஏழை பொருள்—ஐ
எனது—எனது என்று இருப்பன்—யான்—உம் தனது—ஆயின்
தான்—உம் அதன்—ஐ வழங்கான் பயன்—துவ்வான்
யானும் அதன்—ஐ அது

#277
வழங்காத—செல்வர்—இன் நல்கூர்ந்தார் உய்ந்தார்
இழந்தார் என—ப்—படுதல் உய்ந்தார் உழந்து அதன்—ஐ க்
காப்பு உய்ந்தார் கல்லுதல்—உம் உய்ந்தார் தம்—கை—ந்—நோவ
யாப்பு உய்ந்தார் உய்ந்த—பல

#278
தனது—ஆக த் தான்—கொடான் தாயத்தவர்—உம்
தமது—ஆய—போழ்து—ஏ கொடாஅர் தனது—ஆக
முன்னே—கொடுப்பின் அவர்—கடியார் தான்—கடியான்
பின்னே அவர் கொடுக்கும்—போழ்து

#279
இரவலர்–கன்று–ஆக ஈவார்–ஆ–ஆக
விரகு–இன் சுரப்பது–ஆம் வண்மை விரகு–இன்றி
வல்லவர் ஊன்ற வடி ஆ–போல் வாய்–வைத்து க்
கொல்ல ச் சுரப்பது–ஆம் கீழ்

#280
ஈட்டல்–உம் துன்பம் மற்று ஈட்டிய ஒண்–பொருள்–ஐ க்
காத்தல்–உம் ஆங்கே கடுந்–துன்பம் காத்த
குறை–படின் துன்பம் கெடின் துன்பம் துன்பக்கு
உறைபதி மற்றை–ப்–பொருள்

#281
அத்து–இட்ட–கூறை அரை–ச்–சுற்றி வாழினும்
பத்து–எட்டு–உடைமை பலர்–உள்ளும் பாடு எய்தும்
ஒத்த–குடி–ப்–பிறந்த–க்–கண்–உம் ஒன்று–இல்லாதார்
செத்த–பிணத்தின்–கடை

#282
நீர்–இன்–உம் நுண்ணிது நெய் என்பர் நெய்–இன்–உம்
யாரும் அறிவர் புகை–நட்பம் தேரின்
நிரப்பு–இடும்பையாளன் புகும்–ஏ புகை–உம்
புகல்–கு–அரிய பூழை நுழைந்து

#283
கல் ஓங்கு வரை–மேல் காந்தள் மலரா–க்–கால்
செல்லா–வ்–ஆம் செம்–பொறி வண்டு–இனம் கொல்லை க்
கல்–ஆஅல் கிளி கடியும் கானக–நாட
இலாஆர்–க்கு இல்லை தமர்

#284
உண்டாய–போழ்து–இன் உடைந்துழி க் காகம்–போல்
தொண்டு–ஆயிரவர் தொகுப–வ்–ஏ வண்டு–ஆய் த்

----
proofed and segmented by v.s.r

திரிதரும்–காலத்து தீது–இலிர்–ஓ என்பார்–
ஒருவரும் இ–வ்வ்–உலகத்து இல்

#285
பிறந்த குலம் மாயும் பேர்–ஆண்மை மாயும்
சிறந்த–தம்–கல்வி–உம் மாயும் கறங்கு அருவி
கல்–மேல் கழூஉம் கண–மலை–நல்–நாட
இன்மை–தழுவப்பட்டார்–க்கு

#286
உள்–கூர்–பசி–ஆல் உழை நசைஇ ச் சென்றார்கள்–கு
உள்ளூர்–இருந்தும் ஒன்று–ஆற்றுதான் உள்ளூர்–
இருந்து உயிர் கொன்னே–கழியாது தான்–போய்
விருந்தினன்–ஆதல்–ஏ நன்று

#287
நீர்மை–ஏ–அன்றி நிரம்ப எழுந்த தம்–
கூர்மை–உம்–எல்லாம் ஒருங்கு–இழப்பர் கூர்மை–இன்
முல்லை–அலைக்கும்–எயிற்றாய் நிரப்பு என்னும்
அல்லல்–அடையப்பட்டார்

#288
இட்டாற்று–ப்–பட்டு ஒன்று இரந்தவர்–க்கு ஆற்றாது
முட்டாற்று–ப்–பட்டு முயன்று உள்ளூர்–வாழ்தல்–இன்
நெட்டாற்று–ச்–சென்று நிரை–மனை–இல் கை–ந்–நீட்டும்
கெட்ட–ஆற்று–வாழ்க்கை–ஏ நன்று

#289
கடகம் செறிந்த தம்–கைகள்–ஆல் வாங்கி
அடகு பறித்து க் கொண்டு அட்டு குடை–கலன்–ஆ
உப்பு–இலி–வெந்தை தின்று உள்–அற்று வாழ்ப–வ்–ஏ
துப்புரவு சென்று உலந்த–க்–கால்

#290
ஆர்த்த பொறிய அணி கிளர் வண்டு-இனம்
பூத்து ஒழி கொம்பு-இன்-மேல் செல்லா-வ்-ஆம் நீர்த்து-அருவி
தாழா உயர்-சிறப்பு-இன் தண்-குன்ற-நல்-நாட
வாழாதார்-க்கு இல்லை தமர்

#291
திரு-மதுகை-ஆக த் திறன்-இலார் செய்யும்
பெருமிதம் கண்ட-க்-கடைத்து-உம் எரி மண்டி க்
கானம்-தலைப்பட்ட தீ-ப்-போல் கனலும்-ஏ
மானம்-உடையார் மனம்

#292
என்பு-ஆய் உகினும் இயல்பு-இலார்-பின் சென்று
தம்-பாடு உரைப்பர்-ஓ தம்-உடையார் தம்-பாடு
உரையாமை-முன் உணரும் ஒண்மை-உடையார்-க்கு
உரையார்-ஓ தாம்-உற்ற-நோய்

#293
யாம்-ஆயின் எம்-இல்லம் காட்டுதும் தாம்-ஆயின்
காண-வ்-ஏ கற்பு அழியும் என்பார் போல் நாணி
புறங்-கடை-வைத்து-ஈவர் சோறு-உம் அதனால்
மறந்திடுக செல்வர்-தொடர்பு

#294
இம்மை-உம் நன்று-ஆம் இயல்-நெறி-உம் கை-விடாது
உம்மை-உம் நல்ல பயத்தல்-ஆல் செம்மை-இன்
நானம் கமழும் கதுப்பினாய் நன்று-ஏ-காண்
மானம்-உடையார் மதிப்பு

#295
பாவம்-உம் ஏனை-ப்-பழி-உம் பட வருவ
சாயினும் சான்றவர் செய்கலார் சாதல்

ஒரு—நாள் ஒரு—பொழுதை—த்—துன்பம் அவை—போல்
அரு—நவை—ஆற்றுதல்—இன்று

#296
மல்லல்—மா—ஞாலத்து வாழ்பவருள்—எல்லாம்
செல்வர் எனினும் கொடாதவர் நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்த—க்—கண்—உம் பெரு—முத்தரையர்—ஏ
செல்வர்—ஐ ச் சென்று இரவாதார்

#297
கடை—எலாம் காய்—பசி அஞ்சும் மற்று—ஏனை
இடை—எலாம் இல்லாமை அஞ்சும் புடை உலாம்
வில்—புருவ—வேல்—நெடுங்—கண்ணாய் தலை—எலாம்
சொல்—பழி அஞ்சி விடும்

#298
நல்லர் பெரிது—அளியர் நல்கூர்ந்தார் என்று எள்ளி
செல்வர் சிறு—நோக்கு நோக்கும்—கால் கொல்லன்
உலை ஊதும் தீ—ஏ—போல் உள்—கனலும்—கொல்லோ
தலை—ஆய—சான்றோர் மனம்

#299
நச்சியார்—க்கு ஈயாமை நாண் அன்று நாள்—நாளும்
அச்சத்தால் நாணுதல் நாண்—அன்று—ஆம் எச்சத்தின்
மெல்லியர்—ஆகி த் தம்—மேலாயார் செய்தது
சொல்லாது—இருப்பது நாண்

#300
கடமா தொலைச்சிய கான்—உறை—வேங்கை
இடம்—வீழ்ந்தது உண்ணாது—இறக்கும் இடம்—உடைய—
வானகம் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்
மானம் அழுங்க வரின்

#301
நம்மால்-ஏ ஆவர் இ-ந்-நல்கூர்ந்தார் எ-ஞ்-ஞான்றும்
தம்-ஆல்-ஆம்-ஆக்கம்-இலர் என்று தம்மை
மருண்ட மனத்தார்-பின் செல்ப-வ்-ஓ தாம்-உம்
தெருண்ட அறிவினவர்

#302
இழித்தக்க செய்து ஒருவன் ஆர-உணல்-இன்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்தல் தவறு-ஓ
விழித்து இமைக்கும்-மாத்திரை-அன்று-ஓ ஒருவன்
அழித்து ப் பிறக்கும் பிறப்பு

#303
இல்லாமை கந்து-ஆ இரவு துணிந்து ஒருவர்
செல்லாரும் அல்லர் சிறு-நெறி புல்லா
அகம் புகு-மின் உண்ணு-மின் என்பவர்-மாட்டு-அல்லால்
முகம் புகுதல் ஆற்றும்-ஓ மேல்

#304
திரு த் தன்னை நீப்பினும் தெய்வம் செறினும்
உருத்த மனத்தோடு உயர்வு-உள்ளின்-அல்லால்
அருத்தம் செறிக்கும் அறிவிலார்-பின் சென்று
எருத்து இறைஞ்சி நில்லாது-ஆம் மேல்

#305
கரவாத திண்-அன்பின் கண்-அன்னார்-கண்-உம்
இரவாது வாழ்வது-ஆம் வாழ்க்கை இரவு-இன்-ஐ
உள்ளும்-கால் உள்ளம் உருகும்-ஆல் என்-கொலோ
கொள்ளும்-கால் கொள்வார் குறிப்பு

#306
இன்னு-இயைக இனிய-ஒழிக என்று
தன்னை-ஏ தான் இரப்ப த் தீர்வதற்கு என்னை-கொல்

காதல் கவற்றும் மனத்தினுல் கண் பாழ்—பட்டு
ஏதிலவர்—ஐ இரவு

#307
என்றும் புதியார் பிறப்பினும் இ—வ்—உலகத்து
என்றும் அவன்—ஏ பிறக்கல்—ஆன் குன்று—இன்
பரப்பு—எலாம் பொன் ஒழுகும் பாய்—அருவி—நாட
இரப்பார்—ஐ எள்ளா மகன்

#308
புறத்து த் தன்—இன்மை நலிய அகத்து த் தன்—
நல்—ஞானம் நீக்கி நிறீஇ ஒருவன்—ஐ
ஈயாய்—எனக்கு என்று இரப்பான்—ஏல் அ—ந்—நிலை—ஏ
மாயான்—ஓ மாற்றி—விடின்

#309
ஒருவர்—ஒருவர்—ஐ—ச்—சார்ந்து—ஒழுகல் ஆற்றி
வழி—படுதல் வல்லுதல்—அல்லால் பரிசு அழிந்து
செய்யீர்—ஓ என்னுனும் என்னும் சொல்—கு இன்னுது—ஏ
பைய த் தாம் செல்லும் நெறி

#310
பழமை கந்து—ஆக பசைந்த வழி—ஏ
கிழமை—தான் யாதானும் செய்க கிழமை
பொறுஅர் அவர் என்னின் பொத்தி தம்—நெஞ்சத்து
அறுஅ—ச்—சுடுவது—ஓர் தீ

#311
மெய்—ஞ்—ஞான—க்—கோட்டி உறழ் வழி வித்து ஆங்கு ஓர்—
அ—ஞ்—ஞானம் தந்திட்டு அது ஆங்கு அற த் துழாய்
கை—ஞ்—ஞானம் கொண்டு ஒழுகும் கார்—அறிவாளர்—முன்
சொல்—ஞானம் சோர—விடல்

#312
நா-ப்-பாடம் சொல்லி நயம்-உணர்வார்-போல் செறிக்கும்
தீ-ப்-புலவர் சேரார் செறிவுடையார் தீ-ப்-புலவன்
கோட்டி-உள் குன்ற க் குடி பழிக்கும் அல்லா-க்-கால்
தோள் புடை-க்-கொள்ளா-எழும்

#313
சொல் தாற்று-க்-கொண்டு சுனைத்து-எழுதல் காமுறுவர்
கற்ற-ஆற்றல்-வன்மை-உம் தாம் தேறுர் கற்ற-
செல-உரைக்கும் ஆறு அறியார் தோற்பது அறியார்
பல உரைக்கும் மாந்தர் பலர்

#314
கற்றதூஉம்-இன்றி கணக்காயர் பாடத்தால்
பெற்றது-ஆம்-பேதை ஓர்-சூத்திரம் மற்று அதன்-ஐ
நல்லார்-இடை ப் புக்கு நாணுது சொல்லி தன்-
புல்லறிவு காட்டி-விடும்

#315
வென்றி-ப்-பொருட்டு-ஆல் விலங்கு-ஒத்து மெய்-
கொள்ளார்
கன்றி க் கறுத்து எழுந்து காய்வார்-ஓடு ஒன்றி
உரை வித்தகம் எழுவார் காண்ப-வ்-ஏ கை-உள்
சுரை-வித்து ப் போலும் தம்-பல்

#316
பாடம்-ஏ ஓதி ப் பயன்-தெரிதல் தேற்றுத
மூடர் முனி-தக்க சொல்லும்-கால் கேடு அருஞ்-சீர் ச்
சான்றேர் சமழ்த்தனர் நிற்ப-வ்-ஏ மற்று அவர்-ஐ
ஈன்றுள்-கு இறப்ப ப் பரிந்து

#317
பெறுவது கொள்பவர் தோள் போல் நெறி-பட்டு க்
கற்பவர்-க்கு-எல்லாம் எளிய நூல் மற்று அம்-

முறி–புரை–மேனியர் உள்ளம் போன்று யார்க்கும்–
அறிதல்–கு–அரிய பொருள்

#318
புத்தகம்–ஏ சால–த்–தொகுத்தும் பொருள்–தெரியார்
உய்த்து அகம்–எல்லாம் நிறைப்பினும் மற்று அவற்றை ப்
போற்றும் புலவர்–உம்–வேறு–ஏ பொருள் தெரிந்து
தேற்றும் புலவர்–உம்–வேறு

#319
பொழிப்பு அகலம் நுட்பம் நூல் எச்சம் இ–ந–நான்கு–இன்
கொழித்து அகலம் காட்டாதார் சொல்–கள் பழிப்பு இல்
நிரை–ஆ–மா சேக்கும் நெடுங்–குன்ற–நாட
உரை–ஆம்–ஓ நூல்–இன்–கு நன்கு

#320
இற்பிறப்பு–இல்லார் எனைத்து–நூல்–கற்பினும்
சொல் பிறர்–ஐ க் காக்கும் கருவியர்–ஓ இல்–பிறந்த
நல்–அறிவாளர் நவின்ற நூல் தேற்றுதார்
புல்–அறிவு தாம்–அறிவது இல்

#321
அருளின் அறம் உரைக்கும் அன்புடையார் வாய்–ச்–சொல்
பொருள்–ஆக க் கொள்வர் புலவர் பொருள்–அல்லா–
ஏழை அதன்–ஐ இகழ்ந்து உரைக்கும் பால்–கூழ்–ஐ
மூழை சுவை உணராதாங்கு

#322
அவ்வியம்–இல்லார் அறத்து–ஆறு உரைக்கும்–கால்
செவ்வியர்–அல்லார் செவி–கொடுத்தும் கேட்கலார்
கவ்வி த் தோல் தின்னும் குணுங்கர்–நாய் பால்–சோற்றின்
செவ்வி கொளல் தேற்றுதாங்கு

proofed and segmented by v.s.r

#323
இமைக்கும்-அளவு-இல் தம்-இன்-உயிர் போம் ஆற்றை
எனைத்தானும் தாம்-கண்டு-இருந்தும் தினை-த்-துணை-உம்
நன்றி-புரிகல்லா நாண் இல் மட-மாக்கள்
பொன்றில்-என் பொன்று-க்-கால்-என்

#324
உள-நாள் சில-வ்-ஆல் உயிர்-க்கு ஏமம்-இன்று-ஆல்
பலர் மன்னும் தூற்றும் பழி-ஆல் பலர்-உள்ளும்
கண்டார்-ஓடு-எல்லாம் நகாஅது எவன்-ஒருவன்
தண்டி-தனி-ப்-பகை கோள்

#325
எய்தி-இருந்த அவை-முன்னர் ச் சென்று எள்ளி
வைதான் ஒருவன் ஒருவன்-ஐ வைய
வய-ப்-பட்டான் வாளா-இருப்பான்-ஏல் வைதான்
விய-த்-தக்கான் வாழும் எனின்

#326
மூப்பு மேல்-வாராமை-முன்னே அற-வினை-ஐ
ஊக்கி அதன்-கண் முயலாதான் நூக்கி
புறத்து இரு போகு என்னும் இன்னா-ச்-சொல் இல்-உள்
தொழுத்தை-ஆல் கூற-ப்-படும்

#327
தாம்-ஏ-உம் இன்புறார் தக்கார்-க்கு-உம் நன்று-ஆற்றார்
ஏமம்-சார் நல்-நெறி-உம் சேர்கலார் தாம் மயங்கி
ஆக்கத்துள் தூங்கி அவத்தம்-ஏ வாழ்-நாளை ப்
போக்குவார் புல்-அறிவினார்

#328
சிறு-காலை-ஏ தமக்கு ச் செல்வுழி வல்சி
இறுகிறுக த் தோட்கோப்பு க் கொள்ளார் இறுகிறுகி

பின்-அறிவாம் என்று இருக்கும் பேதையார் கை காட்டும்
பொன்-உம் புளி-விளங்காய் ஆம்

#329
வெறுமை-இடத்து-உம் விழு-ப்-பிணி-ப்-போழ்து-உம்
மறுமை மனத்தர்-ஏ ஆகி மறுமை-ஐ
ஐந்து-ஐ அனைத்தானும் ஆற்றிய-காலத்து ச்
சிந்தியார் சிற்றறிவினர்

#330
என்னே மற்று இ-வ்-உடம்பு பெற்றும் அறம் நினையார்
கொன்னே-கழிப்பர் தம்-வாழ்-நாள்-ஐ அன்னோ
அளவு-இறந்த காதல் தம்-ஆர்-உயிர்-அன்னார் க்
கொள இழைக்கும் கூற்றம்-உம் கண்டு

#331
கொலைஞர் உலை-ஏற்றி த் தீ-மடுப்ப ஆமை
நிலை அறியாது அ-ந்-நீர் படிந்து ஆடியற்று-ஏ
கொலை வல் கொடுங்-கூற்றம் கோள் பார்ப்ப ஈண்டை
வலை-அகத்து ச் செம்மாப்பார் மாண்பு

#332
பெருங்-கடல் ஆடிய-சென்றார் ஒருங்கு-உடன்
ஓசை அவிந்த-பின் ஆடுதும் என்றற்று-ஆல்
இல் செய் குறை-வினை நீக்கி அற-வினை
மற்று அறிவாம் என்று இருப்பார் மாண்பு

#333
குலம் தவம் கல்வி குடிமை மூப்பு ஐந்து-உம்
விலங்காமல் எய்திய-க்-கண்-உம் நலம் சான்ற
மை-அறு தொல்-சீர் உலகம் அறியாமை
நெய்-இலா ப் பால்-சோற்றின்-நேர்

proofed and segmented by v.s.r

#334
கல்–நனி–நல்ல கடை–ஆய–மாக்கள்–இன்
சொல் நனி–தாம்–உணரா–ஆயினும் இன்னினி–ஏ
நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதல் என்று
உற்றவர்–க்கு த் தாம் உதவல்–ஆன்

#335
பெறுவது–ஒன்று–இன்றியும் பெற்றுன்–ஏ–போல க்
கறுவு–கொண்டு ஏலாதார்–மாட்டும் கறு–இன்–ஆல்
கோத்து இன்னு கூறி உரையா–க்–கால் பேதை–க்கு
நா த் தின்னும் நல்ல சுனைத்து

#336
தம்–கண் அமர்பு–இல்லார்–பின் சென்று தாம் அவர்–ஐ
எம்–கண் வணக்குதும் என்பவர் புன்–கேண்மை
நல்–தளிர் ப் புன்னை மலரும் கடல்–சேர்ப்ப
கல் கிள்ளி க் கை இழந்தற்று
#337
ஆகாது–எனினும் அகத்து நெய் உண்டாகின்
போகாது எறும்பு புறம் சுற்றும் யாதும்
கொடாஅர் எனினும் உடையார்–ஐ ப் பற்றி
விடாஅர்–உலகத்தவர்

#338
நல்லவை நாள்–தொறும் எய்தார் அறம் செய்யார்
இல்லாதார்–க்கு யாது–ஒன்றும் ஈகலார் எல்லாம்–
இனியார் தோள் சேரார் இசை–பட–வாழார்
முனியார்–கொல் தாம்–வாழும்–நாள்

#339
விழைந்து ஒருவர் தம்மை வியப்ப ஒருவர்
விழைந்திலேம் என்று இருக்கும் கேண்மை தழங்–குரல்
பாய் திரை சூழ் வையம் பயப்பினும் இன்னுது–ஏ
ஆய்–நலம்–இல்லாதார்–மாட்டு

----

proofed and segmented by v.s.r

#340
கற்றவும் கண்–அகன்ற–சாயல்–உம் இல்–பிறப்பு–உம்
பக்கத்தார் பாராட்ட ப் பாடு–எய்தும் தான் உரைப்பின்
மைத்துனர் பல்கி மருந்து–இன் தணியாத
பித்தன் என்று எள்ள–ப்–படும்

#341
கப்பி கடவது–ஆ க் காலே த் தன்–வாய் ப் பெயினும்
குப்பை கிளைப்பு ஓவா க் கோழி–போல் மிக்க–
கனம் பொதிந்த நூல் விரித்து க் காட்டினும் கீழ் தன்–
மனம் புரிந்தவாறு–ஏ மிகும்

#342
காழ்–ஆய கொண்டு கசடு–அற்றார்–தம்–சாரல்
தாழாது போவாம் என உரைப்பின் கீழ்–தான்
உறங்குவாம் என்று எழுந்து போம்–ஆம் அஃது–அன்றி
மறங்கும்–ஆம் மற்று–ஒன்று உரைத்து

#343
பெரு–நடை தாம் பெறினும் பெற்றி பிழையாது
ஒரு–நடையர் ஆகுவர் சான்றோர் பெரு–நடை
பெற்ற–க்–கடைத்து–உம் பிறங்கு–அருவி–நல்–நாட
வற்று–ஆம்–ஒரு–நடை–கீழ்

#344
தினை–அனைத்து–ஏ–ஆயினும் செய்த–நன்று–உண்டு–ஆல்
பனை–அனைத்து–ஆ உள்ளுவர் சான்றோர் பனை–அனைத்து
என்றும் செயினும் இலங்கு–அருவி–நல்–நாட
நன்று–இல நன்று–அறியார்–மாட்டு

#345
பொன்–கலத்து ஊட்டி ப் புறந்தரினும் நாய் பிறர்–
எச்சில்–கு இமையாது–பார்த்து–இருக்கும் அ–ச்–சீர்

proofed and segmented by v.s.r

பெருமை உடைத்து–ஆ க் கொளினும் கீழ்–செய்யும்–
கருமங்கள் வேறு–படும்

#346
சக்கர–ச்–செல்வம் பெறினும் விழுமியோர்
எ–க்–கால்–உம் சொல்லார் மிகுதி–ச்–சொல் எ–க்–கால்–
உம்
முந்திரி–மேல்–காணி மிகுவது–ஏல் கீழ்–தன்னை–
இந்திரன்–ஆ–எண்ணி–விடும்

#347
மை–தீர் பசும்–பொன்–மேல் மாண்ட–மணி அழுத்தி ச்
செய்தது எனினும் செருப்பு–த்–தன்–கால்–கு–ஏ–ஆம்
எய்திய செல்வத்தர் ஆயினும் கீழ்கள்–ஐ ச்
செய்–தொழிலால் காண–ப்–படும்

#348
கடுக்க்–என சொல்வற்று–ஆம் கண்ணோட்டம்–இன்று–ஆம்
இடுக்கண் பிறர்–மாட்டு உவக்கும் அடுத்து–அடுத்து
வேகம்–உடைத்து ஆம் விறல்–மலை–நல்–நாட
ஏகும்–ஆம் எள்ளும்–ஆம் கீழ்

#349
பழையர் இவர் என பல்–நாள் பின்–நிற்பின்
உழை–இனியர் ஆகுவர் சான்றோர் விழையாதே
கள் உயிர்க்கும் நெய்தல் கனை–கடல்–தண்–சேர்ப்ப
எள்ளுவர் கீழ்–ஆயவர்

#350
கொய் புல் கொடுத்து க் குறைத்து என்றும் தீற்றினும்
வையம்–பூண்கல்லா சிறு–குண்டை ஐய–கேள்
எய்திய செல்வத்தர் ஆயினும் கீழ்கள்–ஐ ச்
செய்–தொழில்–ஆல் காண–ப்–படும்

proofed and segmented by v.s.r

#351
ஆர்த்த-அறிவினர் ஆண்டு இளையர் ஆயினும்
காத்து ஓம்பி த் தம்மை அடக்குப மூத்தொறூஉம்
தீ-த்-தொழில்-ஏ கன்றி த் திரிதந்து எருவை-போல்
போத்து-அறார் புல்லறிவினார்

#352
செழும்-பெரும்-பொய்கை-உள் வாழினும் என்றும்
வழும்பு அறுக்ககில்லா-வ்-ஆம் தேரை வழும்பு-இல்-சீர்-
நூல் கற்ற-க்-கண்-உம் நுணுக்கம்-ஒன்று-இல்லாதார்
தேர்கிற்கும்-பெற்றி அரிது

#353
கணம்-மலை-நல்-நாட கண்-இன்று ஒருவர்
குணன்-ஏ-உம் கூறல்-கு அரிது-ஆல் குணன் அழுங்க க்
குற்றம் உழை நின்று கூறும் சிறியவர்கள்-கு
எற்று-ஆல் இயன்றது-ஓ நா

#354
கோடு ஏந்து அகல்-அல்குல் பெண்டிர்-தம்-பெண்-நீர்மை
சேடியர்-போல ச் செயல் தேற்றார் கூடி
புது-ப்-பெருக்கம்-போல த் தம்-பெண்-நீர்மை காட்டி
மதித்து இறப்பர் மற்றையவர்

#355
தளிர்-மேல்-ஏ நிற்பினும் தட்டாமல் செல்லா
உளி நீரர்-மாதோ கயவர் அளி-நீரார்-க்கு
என்னானும் செய்யார் எனைத்தானும் செய்ப-வ்-ஏ
இன்னாங்கு செய்வார் ப் பெறின்

#356
மலை-நலம் உள்ளும் குறவன் பயந்த
விளை-நிலம் உள்ளும் உழவன் சிறந்து ஒருவர்

proofed and segmented by v.s.r

செய்த நன்று உள்ளுவர் சான்றோர் கயம்-தன்னை-
வைததை-உள்ளி-விடும்

#357
ஒரு-நன்றி செய்தவர்-க்கு ஒன்றி எழுந்த
பிழை-நூறு-உம் சான்றோர் பொறுப்பர் கயவர்-க்கு
எழு-நூறு நன்றி செய்து ஒன்று தீது ஆயின்
எழு-நூறு-உம் தீது-ஆய்-விடும்

#358
ஏட்டை-ப்-பருவத்து-உம் இல்-பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்து-உம் செய்யார் முழு-மக்கள் கோட்டை
வயிரம் செறிப்பினும் வாள்-கண்ணாய் பன்றி
செயிர் வேழம்-ஆகுதல் இன்று

#359
இன்று-ஆதும் இ-ந்-நிலை-ஏ ஆதும் இனி ச் சிறிது
நின்று ஆதும் என்று நினைத்து-இருந்து ஒன்றி
உரை-இன்-மகிழ்ந்து தம்-உள்ளம்-வேறு-ஆகி
மரை-இலை-இன் மாய்ந்தார் பலர்

#360
நீர்-உள் பிறந்து நிறம் பசியது ஆயினும்
ஈரம் கிடை-அகத்து இல்-ஆகும் ஓரும்
நிறை-ப்-பெருஞ்-செல்வத்து நின்ற-க்-கடைத்து-உம்
அறை-ப்-பெருங்-கல்-அன்னார் உடைத்து

#361
மழை திளைக்கும் மாடம்-ஆய் மாண்பு அமைந்த காப்பு-
ஆய்
இழை விளக்கு நின்று இமைப்பின் என்-ஆம் விழை-தக்க
மாண்ட மனையாள்-ஐ-இல்லாதான் இல்லகம்
காண்டல்-கு அரியது-ஓர்-காடு

proofed and segmented by v.s.r

#362
வழுக்கு—எனைத்தும் இல்லாத வாள்—வாய் க் கிடந்தும்
இழுக்கு—இன்—ஐ த் தாம் பெறுவர் ஆயின் இழுக்கு—
எனைத்தும்
செய்குறு ப் பாணி சிறிது—ஏ அ—ச்—சின்—மொழியார்
கை—உறு ப் பாணி பெரிது

#363
எறி—என்று எதிர்—நிற்பாள் கூற்றம் சிறு—காலை
அட்டில்—புகாதாள் அரும்—பிணி அட்டதனை—
உண்டி—உதவாதாள் இல்—வாழ்—பேய் இ—ம்—மூவர்
கொண்டான்—ஐ க் கொல்லும் படை

#364
கடி என க் கேட்டும் கடியான் வெடி—பட
ஆர்ப்பது கேட்டும் அது தெளியான் பேர்த்தும் ஓர்—
இல்—கொண்டு இனிது—இரூஉம்—ஏமுறுதல் என்ப—வ்—ஏ
கல்—கொண்டு எறியும் தவறு

#365
தலை—ஏ தவம் முயன்று வாழ்தல் ஒருவர்—க்கு
இடை—ஏ இனியார்—கண் தங்கல் கடை—ஏ
புணராது என்று எண்ணி ப் பொருள் நசை—ஆல் தம்மை—
உணரார்—பின் சென்று நிலை

#366
கல்லா—க்—கழிப்பர் தலை—ஆயார் நல்லவை
துவ்வா—க்—கழிப்பர் இடைகள் கடைகள்
இனிது—உண்ணேம் ஆற—ப்—பெறேம்—யாம் என்னும்
முனிவு—இன்—ஆல் கண்பாடு இலர்

#367
செந்நெல்—ஆல்—ஆய—செழு—முளை மற்றும் அ—ச்—
செந்நெல்—ஏ—ஆகி விளைதல்—ஆல் அ—ந்—நெல்

வயல்–நிறைய க் காய்க்கும் வள–வயல்–ஊர
மகன் அறிவு தந்தை அறிவு

#368
உடை–ப்–பெருஞ்–செல்வர்–உம் சான்றோர்–உம் கெட்டு
புடை–ப்–பெண்டிர் மக்கள்–உம் கீழ்–உம் பெருகி
கடை–க்–கால் தலைக்கண்ணது–ஆகி குடைக்கால்–போல்
கீழ்–மேல்–ஆய் நிற்கும் உலகு

#369
இனியார் தம்–நெஞ்சத்து–நோய் உரைப்ப அ–ந்–நோய்–
தணியாத–உள்ளம்–உடையார் மணி வரன்றி
வீழும் அருவி விறல்–மலை–நல்–நாட
வாழ்வு–இன்–வரை பாய்தல் நன்று
#370
புது–ப்–புனல்–உம் பூ–ங்–குழையார் நட்பு–உம் இரண்டு–
உம்
விதுப்பு–அற நாடின் வேறு–அல்ல புது–ப்–புனல்–உம்
மாரி அறவே–அறும்–ஏ அவர்–அன்பு–உம்
வாரி அறவே–அறும்

#371
விளக்கு–ஒளி–உம் வேசையர்–நட்பு–உம் இரண்டு–உம்
துளக்கு–அற நாடின் வேறு–அல்ல விளக்கு–ஒளி–உம்
நெய்–அற்ற–கண்–ஏ அறும்–ஏ அவர்–அன்பு–உம்
கை–அற்ற–கண்–ஏ அறும்

#372
அம்–கோட்டு–அகல்–அல்குல்–ஆய்–இழையாள் நம்–ஒடு
செங்–கோடு பாய்தும்–ஏ என்றாள்–மன் செங்–கோட்டின்–
மேல் காணம்–இன்மை–ஆல் மேவாது–ஒழிந்தாள்–ஏ
கால்–கால்–நோய் காட்டி க் கலுழ்ந்து

----
proofed and segmented by v.s.r

#373
அம்–கண் விசும்பு–இன் அமரர்–தொழப்படும்–
செங்கண்மால் ஆயினும் ஆக–மன் தம்–கை க்
கொடுப்பது–ஒன்று–இல்லார்–ஐ கொய்–தளிர்–அன்னூர்
விடுப்பர் தம்–கை–ஆல் தொழுது

#374
ஆணம்–இல்–நெஞ்சத்து அணி–நீல–க்–கண்ணூர்–க்கு க்
காணம்–இல்லாதார் கடு–அனையர் காண–வ்–ஏ
செக்கு ஊர்ந்து கொண்டானும் செய்த–பொருள்–உடையார்
அக்காரம்–அன்னூர் அவர்–க்கு

#375
பாம்பு–இன்–கு ஒரு–தலை காட்டி ஒரு–தலை
தேம்–படு தெண்–கயத்து–மீன் காட்டும் ஆங்கு
மலங்கு–அன்ன செய்கை மகளிர் தோள் சேர்வர்
விலங்கு–அன்ன வெள்–அறிவினூர்

#376
பொத்த–நூல்–கல்–உம் புணர்–பிரியா–அன்றில்–உம்–
போல்
நித்தலும் நம்மை ப் பிரியலம் என்று உரைத்த
பொற்றொடி–உம் போர் த் தகர்–க்–கோடு–ஆயினுள் நல்–
நெஞ்சே
நிற்றி–ஓ போதி–ஓ நீ

#377
ஆமா–போல் நக்கி அவர் கை–ப்–பொருள் கொண்டு
சேமா–போல் குப்புறூஉம் சில்லை–க்–கண் அன்பு–இன்–ஐ
ஏமாந்து எமது என்று இருந்தார் பெறுப–வ்–ஏ
தாம்–ஆம் பலர்–ஆல் நகை

----
proofed and segmented by v.s.r

#378
ஏமாந்த-போழ்து-இன் இனியார்-போன்று இன்னுர்-ஆய் த்
தாம்-ஆர்ந்த-போது-ஏ தகர்-க்-கோடு-ஆம் மான்-
நோக்கு-இன்
தம்-நெறி-ப்-பெண்டிர் தட-முலே சேரார்-ஏ
செந்-நெறி ச் சேர்தும் என்பார்

#379
ஊறு செய் நெஞ்சம் தம்-உள் அடக்கி ஒண்ணுதலார்
தேற மொழிந்த மொழி கேட்டு தேறி
எமர் என்று கொள்வார்-உம் கொள்ப-வ்-ஏ யார்க்கும்-
தமர்-அல்லர் தம்-உடம்பினுர்

#380
உள்ளம் ஒருவன் உழையது-ஆ ஒண்ணுதலார்
கள்ளத்தால் செய்யும் கருத்து-எல்லாம் தெள்ளி-
அறிந்த-இடத்து-உம் அறியார்-ஆம் பாவம்
செறிந்த உடம்பினவர்

#381
அரும்-பெறல்-கற்பு-இன் அயிராணி-அன்ன
பெரும்-பெயர்-ப்-பெண்டிர் எனினும் விரும்பி-ப்-
பெறு-நசை-ஆல் பின்-நிற்பார் இன்மை-ஏ பேணும்
நறுநுதலாள் நன்மை-த்-துணே

#382
குட-நீர் அட்டு உண்ணும் இடுக்கண்-பொழுது-உம்
கடல்-நீர் அற-உண்ணும் கேளிர் வரினும்
கடன் நீர்மை கையாறு-ஆ க் கொள்ளும் மட-மொழி-
மாதர் மனே-மாட்சியாள்

----
proofed and segmented by v.s.r

#383
நால்–ஆறு–உம் ஆறு–ஆய் நனி–சிறிது–ஆய் எ–ப்–புறன்–உம்
மால்–ஆறு–மேல் உறை சோரினும் மேல்–ஆய
வல்லாள்–ஆய் வாழும் ஊர் தன்–புகழும் மாண்–கற்பு–இன்
இல்லாள் அமைந்தது–ஏ இல்

#384
கண்–கு இனியாள் காதலன் காதல் வகை புனைவாள்
உட்கு–உடையாள் ஊர்–ஆண்–இயல்பினுள் உட்கி
இடன்–அறிந்து ஊடி இனிதின்–உணரும்
மட–மொழி–மாதராள் பெண்

#385
எ–ஞ்–ஞான்றும் எம்–கணவர் எம்–தோள்–மேல் சேர்ந்து எழினும்
அ–ஞ்–ஞான்று கண்டேம்–போல் நாணுதும்–ஆல் எ–ஞ்–ஞான்றும்
என்னை–கெழீஇயினர்–கொல்லோ பொருள்–நசை–ஆல்
பல்–மார்பு சேர்ந்து ஒழுகுவார்

#386
உள்ளத்து உணர்வு–உடையான் ஓதிய–நூல்–அற்று–ஆல்
வள்ளன்மை–பூண்டான்–கண் ஒண்–பொருள் தெள்ளிய
ஆண்மகன் கை–இல் அயில் வாள்–அனைத்து–அரோ
நாண்–உடையாள் பெற்ற நலமே

#387
கருங்–கொள்–உம் செங்–கொள்–உம் தூணி–ப்–பதக்கு என்று
ஒருங்கு–ஒப்ப–க்–கொண்டான்–ஆம் ஊரன் ஒருங்கு–ஒவ்வா
நல்–நுதலார் த் தோய்ந்த வரை–மார்பன் நீராடாது
என்னை–உம் தோய வரும்

----
proofed and segmented by v.s.r

#388
கொடியவை கூறாதி பாண நீ கூறின்
அடி—பைய—இட்டு ஒதுங்கி ச் சென்று துடி—இன்
இட—க்—கண்—அனையம்—யாம் ஊரன்—கு அதனால்
வல—க்—கண்—அனையார்—க்கு உரை

#389
சாய்—ப்—பறிக்க நீர்—திகழும் தண்—வயல்—ஊரன்—மீது
ஈ ப் பறக்க நொந்தேன்—உம்—யான்—ஏ—மன் தீ ப் பறக்க த்
தாக்கி முலை பொருத தண்—சாந்து அணி அகலம்
நோக்கி—இருந்தேன்—உம்—யான்

#390
அரும்பு அவிழ் தாரினான் எம்—அருளும் என்று
பெரும்—பொய் உரையாதி பாண கரும்பு—இன்
கடை—க்—கண்—அனையம்—யாம் ஊரன்—கு அதனால்
இடை—க்—கண்—அனையார்—க்கு உரை

#391
முயங்கா—க்—கால் பாயும் பசலை மற்று ஊடி
உயங்கா—க்—கால் உப்பு—இன்று—ஆம் காமம் வயங்கு ஓதம்
நில்லா—த்—திரை அலைக்கும் நீள்—கழி—த்—தண்—சேர்ப்ப
புல்லா—ப்—புலப்பது—ஓர்—ஆறு

#392
தம்—அமர்—காதலர் தார் சூழ் அணி—அகலம்
விம்ம முயங்கும் துணை—இல்லார்—க்கு இம்—என ப்
பெய்ய எழிலி முழங்கும் திசை—எல்லாம்
நெய்தல்—அறைந்தன்ன—நீர்த்து

#393
கம்மம்—செய்—மாக்கள் கருவி ஒடுக்கிய
மம்மர்—கொள்—மாலை மலர் ஆய்ந்து பூ—த்—தொடுப்பாள்

----
proofed and segmented by v.s.r

கை–ம்–மாலை–இட்டு க் கலுழ்ந்தாள் துணை–இல்லார்–க்கு
இ–ம்–மாலை என்–செய்வது என்று

#394
செல் சுடர் நோக்கி ச் சிதர்–அரி–க்–கண் கொண்ட நீர்
மெல்–விரல் ஊழ் தெறியா–விம்மி தன்–மெல்–விரல்–இன்
நாள்–வைத்து நம்–குற்றம் எண்ணும்–கொல் அந்தோ தன்–
தோள் வைத்து அணை–மேல் கிடந்து

#395
கண் கயல் என்னும் கருத்து–இன்–ஆல் காதலி–
பின் சென்றது–அம்ம சிறு–சிரல் பின்–சென்றும்
ஊக்கி–எழுந்தும் எறிகல்லா ஒண்–புருவம்–
கோட்டிய–வில்–வாக்கு அறிந்து

#396
அரக்கு ஆம்பல் நாறும் வாய் அ–ம்–மருங்கு–இன்–கு
அன்னோ
பரல்–கானம் ஆற்றின–கொல்லோ அரக்கு–ஆர்ந்த–
பஞ்சி கொண்டு ஊட்டினும் பையென–பையென என்று
அஞ்சி பின்–வாங்கும் அடி

#397
ஓலை–க்–கணக்கர் ஒலி அடங்கு புன்–செக்கர்
மாலை–ப்–பொழுது–இல் மணந்தார் பிரிவு உள்ளி
மாலை–பரிந்து–இட்டு அழுதாள் வன–முலை–மேல்
கோலம் செய் சாந்தம் திமிர்ந்து

#398
கடக்க–அருங்–கானத்து காளை–பின் நாளை
நடக்கவும்–வல்லை–ஓ என்றி சுடர்த்தொடீஇ
பெற்றான்–ஒருவன் பெருங்–குதிரை அ–ந்–நிலை–ஏ
கற்றான் அஃது–ஊரும்–ஆறு

#399
முலைக்கண்-உம் முத்து-உம் முழு-மெய்-உம் புல்லும்-
இலக்கணம்-யாதும் அறியேன் கலை-க்-கணம்
வேங்கை வெரூஉம் நெறி செலிய-போலும் என்-
பூம்பாவை செய்த குறி

#400
கண்-மூன்று-உடையான்-உம் காக்கை-உம் பை-அரவு-உம்
என்-ஈன்ற-யாய்-உம் பிழைத்தது-என் பொன்-ஈன்ற-
கோங்கு-அரும்பு-அன்ன-முலையாய் பொருள்-வயின்-
பாங்கனூர் சென்ற நெறி